

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

15. travnja 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 139/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

Opći sud

2019/C 139/02	Raspored sudaca u vijećima	2
---------------	----------------------------------	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 139/03	spojeni predmeti C-115/16, C-118/16, C-119/16 i C-299/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Østre Landsret, Vestre Landsret — Danska) — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16) protiv Skatteministeriet („Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zajednički sustav oporezivanja primjenjiv na isplate kamata i naknada za licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica — Direktiva 2003/49/EZ — Ovlašteni korisnik kamata i naknada za licencije — Članak 5. — Zlouporeba prava — Društvo sa sjedištem u državi članici koje povezanom društvu sa sjedištem u drugoj državi članici isplaćuje kamate, koje su zatim u cijelosti ili gotovo u cijelosti prenesene izvan područja Europske unije — Društvo kći koje ima obvezu obustaviti porez po odbitku na kamate”)	5
---------------	---	---

2019/C 139/04	predmet C-116/16 et C-117/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Østre Landsret — Danska) — Skatteministeriet protiv T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica — Direktiva 90/435/EEZ — Izuzete dobiti koju društva jedne države članice raspodjeljuju društvima drugih država članica — Ovlašteni korisnik raspodijeljene dobiti — Zloupotreba prava — Društvo sa sjedištem u državi članici koje povezanom društvu sa sjedištem u drugoj državi članici isplaćuje dividende koje su zatim u cijelosti ili gotovo u cijelosti prenesene izvan područja Europske unije — Društvo kći koje podliježe obvezi obustave poreza na dobit po odbitku)	7
2019/C 139/05	predmet C-465/16 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. — Vijeće Europske unije protiv Growth Energy, Renewable Fuels Association, Europske komisije, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol („Žalba — Damping — Provedbena uredba (EU) br. 157/2013 — Uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država — Konačna antidampinška pristojba — Dampinška marža utvrđena na nacionalnoj razini — Tužba za poništenje — Udruženja koja zastupaju proizvođače koji nisu izvoznici i trgovce/proizvođače mješavina — Procesna legitimacija — Izravan utjecaj — Osobni utjecaj”)	8
2019/C 139/06	predmet C-466/16 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. — Vijeće Europske unije protiv Marquis Energy LLC, Europske komisije, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Žalba — Damping — Provedbena uredba (EU) br. 157/2013 — Uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država — Konačna antidampinška pristojba — Dampinška marža utvrđena na nacionalnoj razini — Tužba za poništenje — Proizvođač koji nije izvoznik — Procesna legitimacija — Izravan utjecaj)	9
2019/C 139/07	predmet C-135/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof — Njemačka) — X-GmbH protiv Finanzamt Stuttgart — Körperschaften („Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala — Kretanja kapitala između država članica i trećih zemalja — Ograničenja — Klausula o mirovanju (standstill) — Nacionalni propis države članice koji se odnosi na društva posrednike sa sjedištem u trećim zemljama — Izmjena tog propisa, nakon čega je vraćen na snagu prethodni propis — Prihodi društva sa sjedištem u trećoj zemlji koji potječu od držanja tražbina kod društva sa sjedištem u državi članici — Uključivanje takvih prihoda u poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidentnog u državi članici — Ograničenje slobode kretanja kapitala — Opravdanje”).....	10
2019/C 139/08	predmet C-388/17: Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Konkurrensverket protiv SJ AB („Zahtjev za prethodnu odluku — Provedba postupaka javne nabave u prometnom sektoru — Direktiva 2004/17/EZ — Područje primjene — Članak 5. — Djelatnosti pružanja mreže ili upravljanja mrežom koje pružaju uslugu javnosti u području prijevoza željeznicom — Dodjela, od strane državnog željezničkog prijevoznika koji pruža usluge prijevoza, ugovora o uslugama čišćenja vlakova koji su u vlasništvu navedenog društva — Nepostojanje prethodne objave”)	11
2019/C 139/09	predmet C-497/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour administrative d’appel de Versailles — Francuska) — Oeuvre d’assistance aux bêtes d’abattoirs (OABA) protiv Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation, Biooor, Ecocert France, Institut national de l’origine et de la qualité (INAO) (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 13. UFEU-a — Dobrobit životinja — Uredba (EZ) br. 1099/2009 — Zaštita životinja u trenutku usmrćivanja — Posebne metode klanja koje propisuju religijski obredi — Uredba (EZ) br. 834/2007 — Članak 3. i članak 14. stavak 1. točka (b) podtočka viii. — Spojivost s ekološkom proizvodnjom — Uredba (EZ) br. 889/2008 — Članak 57. prvi stavak — Znak ekološke proizvodnje Europske unije).....	12

2019/C 139/10	predmet C-505/17 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. veljače 2019. — Groupe Léa Nature protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. — Figurativni žig koji sadržava verbalne elemente „SO’BiO étic”— Verbalni i figurativni žigovi Zajednice i nacionalni žigovi koji sadržavaju verbalni element „SO...?”— Prigovor nositelja — Odbijanje registracije).....	13
2019/C 139/11	predmet C-563/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 27. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Associação Peço a Palavra i dr. protiv Conselho de Ministros (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Uredba (EZ) br. 1008/2008 — Zračni prijevoznik — Postupak reprivatizacije — Prodaja dionica koje predstavljaju do 61 % društvenog kapitala — Uvjeti — Obveza zadržavanja sjedišta i stvarne uprave u državi članici — Obveze javnih usluga — Obveza zadržavanja i razvoja postojećeg nacionalnog zrakoplovnog čvorišta (hub)).....	13
2019/C 139/12	predmet C-567/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litva) — „Bene Factum?” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Zahtjev za prethodnu odluku — Porezne odredbe — Trošarine — Direktiva 92/83/EEZ — Članak 27. stavak 1. točka (b) — Izuzeća — Pojam „proizvodi koji ne služe za prehranu ljudi” — Kriteriji za ocjenu).....	14
2019/C 139/13	predmet C-579/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeits- und Sozialgericht Wien — Austrija) — BUAk Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse protiv Gradbeništvo Korana d.o.o. (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 1. stavak 1. — Područje primjene — Građanska i trgovačka stvar — Članak 1. stavak 2. — Isključena područja — Socijalna sigurnost — Članak 53. — Zahtjev za izdavanje potvrde kojom se utvrđuje da je odluka koju je donio sud porijekla izvršna — Presuda o potraživanju tijela socijalne sigurnosti koje se sastoji od dodataka za naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora protiv poslodavca u okviru upućivanja radnika — Obavljanje sudske funkcije od strane suda pred kojim je postupak pokrenut).....	15
2019/C 139/14	predmet C-581/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Baden-Württemberg — Njemačka) — Martin Wächtler protiv Finanzamt Konstanz (Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o slobodnom kretanju osoba — Prijenos mjesta prebivališta fizičke osobe iz države članice u Švicarsku — Oporezivanje neostvarenih kapitalnih dobitaka od poslovnih udjela u trgovačkom društvu — Izravno oporezivanje — Slobodno kretanje samozaposlenih osoba — Jednako postupanje).....	16
2019/C 139/15	predmet C-670/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. veljače 2019. — Helenska Republika protiv Europske komisije (Žalba — Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) — Komponenta za smjernice — Smanjenje financijske potpore — Uredba (EZ) br. 1260/1999 — Operativni program — Financijski ispravci — Članak 39. — Pravna osnova — Prijelazne odredbe).....	17
2019/C 139/16	predmet C-9/18.: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Karlsruhe — Njemačka) — kazneni postupak protiv Detlefa Meyna („Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Direktiva 2006/126/EZ — Uzajamno priznavanje vozačkih dozvola — Odbijanje priznanja valjanosti vozačke dozvole izdane u drugoj državi članici — Pravo na upravljanje vozilom na temelju vozačke dozvole”).....	18
2019/C 139/17	predmet C-14/18 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 28. veljače 2019. — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. protiv Europske komisije (Žalba — Arbitražna klauzula — Članak 272. UFEU-a — Pojam „deklaratorna tužba”— Članak 263. UFEU-a — Pojam „upravna odluka”— Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljen u okviru Okvirnog programa za konkurentnost i inovacije (CIP) (2007. — 2013.) — Izvješća o reviziji u kojima je utvrđena neprihvatljivost nekih prijavljenih troškova).....	18

2019/C 139/18	spojeni predmeti C-202/18 i C-238/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. — Ilmārs Rimšēvičs (C-202/18), Europska središnja banka (ESB) (C-238/18) protiv Republike Latvije („Europski sustav središnjih banaka — Tužba koja se temelji na povredi članka 14.2. drugog stavka Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke — Odluka nacionalnog tijela o suspenziji guvernera nacionalne središnje banke”).....	19
2019/C 139/19	predmet C-278/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita protiv Fazenda Pública („Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Izuzeće — Članak 13. slovo B točka (b) — Leasing i iznajmljivanje nepokretne imovine — Pojam — Ugovor o prijenosu prava korištenja poljoprivrednih zemljišta na kojima se nalaze vinogradi”).....	20
2019/C 139/20	predmet C-771/18: Tužba podnesena 7. prosinca 2018. — Europska komisija protiv Mađarske.....	20
2019/C 139/21	predmet C-777/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2018. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — WO protiv Vas Megyei Kormányhivatal.....	22
2019/C 139/22	predmet C-807/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2018. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) — Telenor Magyarország Zrt. protiv Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.....	23
2019/C 139/23	predmet C-811/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španjolska) — KA protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).....	24
2019/C 139/24	predmet C-836/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2018. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real protiv RH.....	25
2019/C 139/25	predmet C-21/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) — kazneni postupak protiv XN.....	26
2019/C 139/26	predmet C-22/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) — kazneni postupak protiv YO.....	27
2019/C 139/27	predmet C-23/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) — kazneni postupak protiv P. F. Kamstra Recycling BV.....	28
2019/C 139/28	predmet C-24/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belgija) — A, B, C, D, E protiv Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen.....	29

2019/C 139/29	predmet C-39/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2019. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) — Telenor Magyarország Zrt. protiv Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke	31
2019/C 139/30	predmet C-40/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska) — EY protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal.	32
2019/C 139/31	predmet C-42/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2019. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) — SONAECOM, SGPS, SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	33
2019/C 139/32	predmet C-43/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2019. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, S. A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	34
2019/C 139/33	predmet C-66/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2019. uputio Landgericht Saarbrücken (Njemačka) — JC protiv Kreissparkasse Saarlouis	35
2019/C 139/34	predmet C-67/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. siječnja 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska) — KD protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	36
2019/C 139/35	predmet C-73/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. siječnja 2019. uputio Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) — Belgische Staat (Belgijska država), koju zastupa ministar za rad, gospodarstvo i zaštitu potrošača, koji je nadležan za vanjsku trgovinu, Belgische Staat, koju zastupa generalni direktor Generalne direkcije za gospodarsku inspekciju protiv Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV	36
2019/C 139/36	predmet C-176/19 P: Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-691/14, Servier i dr. protiv Komisije	37
2019/C 139/37	predmet C- 201/19 P: Žalba koju je 28. veljače 2019. podnio Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-691/14, Servier i dr. protiv Komisije	39
2019/C 139/38	predmet C-207/19 P: Žalba koju je 28. veljače 2019. podnio Biogaran protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-677/14, Biogaran protiv Komisije	40

Opći sud

2019/C 139/39	predmet T-289/15: Presuda Općeg suda od 6. ožujka 2019. — Hamas protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i drugih subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Mogućnost da se tijelo treće države smatra nadležnim tijelom u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva”)	42
2019/C 139/40	predmet T-69/16: Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Ateknea Solutions Catalonia protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Ugovori zaključeni u sklopu Šestog okvirnog programa za istraživanje i tehnološki razvoj (2002.-2006.) — Povrat troškova nastalih tužitelju uvećanih za zatezne kamate — Prihvatljivi troškovi — Ugovorna odgovornost”)	43
2019/C 139/41	predmet T-414/16: Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Drex Technologies protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)	43
2019/C 139/42	predmet T-415/16: Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Almashreq Investment Fund protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)	44
2019/C 139/43	predmet T-440/16: Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Souruh protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)	45
2019/C 139/44	predmet T-865/16: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2019. — Fútbol Club Barcelona protiv Komisije („Državne potpore — Potpore koje su španjolska tijela dodijelila u korist određenih profesionalnih nogometnih klubova — Povlaštena stopa poreza na prihod koja se primjenjuje na klubove koji su ovlašteni koristiti status neprofitnog subjekta — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem — Sloboda poslovnog nastana — Prednost”)	46
2019/C 139/45	predmet T-169/17: Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Pethke protiv EUIPO-a („Javna služba — Dužnosnici — Raspoređivanje — Preraspoređivanje voditelja službe na mjesto glavnog administratora — Članak 7. stavak 1. Pravilnika o osoblju — Interes službe — Istovrijednost radnih mjesta — Diskriminacija na temelju spola — Proporcionalnost — Tužba za naknadu štete — Nedopuštenost — Nepoštovanje predsudskog postupka”)	46
2019/C 139/46	predmet T-439/17: Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Yellow Window protiv EIGE-a („Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga provedbe studije o genitalnom sakaćenju žena — Odbijanje ponude drugog ponuditelja — Obveza obrazlaganja — Usklađenost komentara i brojčane ocjene — Izvanugovorna odgovornost”)	47
2019/C 139/47	predmet T-450/17: Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Eurosupport — Fineurop support protiv EIGE-a („Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga provedbe studije o genitalnom sakaćenju žena — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Obveza obrazlaganja — Usklađenost između komentara i brojčane ocjene — Izvanugovorna odgovornost”)	48

2019/C 139/48	predmet T-107/18: Presuda Općeg suda od 27. veljače 2019. — Aytekin protiv EUIPO-a — Dienne Salotti (Dienne) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dienne — Raniji figurativni žig Europske unije ENNE — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	49
2019/C 139/49	predmet T-216/18: Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Pozza protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Naknada — Naknada za život u inozemstvu — Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju — Mjesto obavljanja glavne profesionalne djelatnosti — Međuinstitucijski premještaj — Odluka da se više neće dodjeljivati naknada za život u inozemstvu — Nadležnost — Legitimna očekivanja”)	50
2019/C 139/50	predmet T-263/18: Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Meblo Trade protiv EUIPO-a — Meblo Int (MEBLO) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije MEBLO — Stvarna uporaba žiga — Članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001 — Dokaz stvarne uporabe”)	50
2019/C 139/51	predmet T-321/18: Presuda Općeg suda od 6. ožujka 2019. — Serenity Pharmaceuticals protiv EUIPO-a — Gebro Holding (NOCUVANT) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NOCUVANT — Raniji verbalni žigovi NOCUTIL — Dokaz stvarne uporabe — Članak 47. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)	51
2019/C 139/52	predmet T-459/18: Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Lotte protiv EUIPO-a — Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije PEPERO original — Raniji nacionalni trodimenzionalni žig — Duguljasti oblik keksa djelomično prelivenog čokoladom — Proglašenje žiga ništavim — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Raniji žig koji se sastoji od oblika proizvoda — Uporaba žiga kao žiga — Nepostojanje izmjene razlikovnog karaktera”)	52
2019/C 139/53	predmet T-870/16: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Miserini Johansson protiv EIB-a („Javna služba — Osoblje EIB-a — Produljeni ili ponovljeni izostanak zbog bolesti ili nesreće koje nisu profesionalne — Smanjena naknada plaće nakon dvanaest mjeseci izostanka — Članak 33. Pravilnika o osoblju EIB-a — Postupak za priznanje profesionalnog uzroka bolesti”)	53
2019/C 139/54	predmet T-836/17: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Sports Group Denmark protiv EUIPO-a — K&L (WHISTLER) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	53
2019/C 139/55	predmet T-25/18: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — PAN Europe protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Dokumenti vezani uz endokrine disruptore — Povlačenje odluke o odbijanju pristupa — Otkrivanje nakon podnošenja tužbe — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)	54
2019/C 139/56	predmet T-178/18: Rješenje Općeg suda od 28. veljače 2019. — Briselska regija protiv Komisije („Tužba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar glifosat — Produljenje uvrštenja Priloga Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	55

2019/C 139/57	predmet T-375/18: Rješenje Općeg suda od 28. veljače 2019. — Gollnisch protiv Parlamenta („Tužba za poništenje i naknadu štete — Pravo institucija — Europski parlament — Rad delegacije izvan Unije — Odluka predsjednika izaslanstva za odnose s Japanom — Popis osoba ovlaštenih prisustvovati međuparlamentarnom sastanku u Japanu koji nije uključivao tužiteljevo ime — Rok za podnošenje tužbe — Nepravodobnost — Akt koji se ne može pobijati — Nepoštovanje formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)	56
2019/C 139/58	predmet T-401/18: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — SFIE-PE protiv Parlamenta („Tužba za poništenje — Institucionalno pravo — Štrajk usmenih prevoditelja — Mjere koje je donio Europski parlament u vezi s minimalnom radnom obvezom usmenih prevoditelja — Akt koji se ne može pobijati — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost”)	57
2019/C 139/59	predmet T-460/18: Rješenje Općeg suda od 28. veljače 2019. — eSlovensko Bratislava protiv Komisije („Tužba za poništenje — Ugovori o javnoj nabavi — Prijeboj tražbina — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)	57
2019/C 139/60	predmet T-581/18: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — ND (*) i OE (*) protiv Komisije („Tužba za poništenje — Navodna diskriminacija između europskih službenika i ostalih stanovnika dotične države članice u pogledu načina izračuna neto dohotka prilikom utvrđivanja naknada za određene socijalne usluge — Usklađivanje sustava socijalne sigurnosti — Obustava postupka povodom pritužbe — Nepokretanje postupka zbog povrede obveze — Nedopuštenost”)	58
2019/C 139/61	predmet T-675/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 5. veljače 2019. — Trifolio-M i dr. protiv EFSA-e („Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Sredstva za zaštitu bilja — Postupak preispitivanja odobrenja aktivne tvari azadirachtina — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje — Nepostojanje fumus boni juris”)	59
2019/C 139/62	predmet T-55/19: Tužba podnesena 30. siječnja 2019. — Cham Holding i Bena Properties protiv Vijeća	60
2019/C 139/63	predmet T-56/19: Tužba podnesena 30. siječnja 2019. — Syriatel Mobile Telecom protiv Vijeća	61
2019/C 139/64	predmet T-57/19: Tužba podnesena 31. siječnja 2019. — Makhlof protiv Vijeća	61
2019/C 139/65	predmet T-58/19: Tužba podnesena 31. siječnja 2019. — Othman protiv Vijeća	62
2019/C 139/66	predmet T-59/19: Tužba podnesena 31. siječnja 2019. — Makhlof protiv Vijeća	63
2019/C 139/67	predmet T-61/19: Tužba podnesena 3. veljače 2019. — Drex Technologies protiv Vijeća	64
2019/C 139/68	predmet T-62/19: Tužba podnesena 3. veljače 2019. — Almashreq Investment Fund protiv Vijeća	65
2019/C 139/69	predmet T-72/19: Tužba podnesena 5. veljače 2019. — CRIA i CCCMC protiv Komisije	66
2019/C 139/70	predmet T-84/19: Tužba podnesena 12. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (We IntelliGence the World)	67
2019/C 139/71	predmet T-87/19: Tužba podnesena 15. veljače 2019. — Broughton protiv Eurojusta	68
2019/C 139/72	predmet T-88/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (currencymachineassistant)	69

2019/C 139/73	predmet T-89/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (robodealer)	70
2019/C 139/74	predmet T-90/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (currencyassistant)	72
2019/C 139/75	predmet T-91/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (tradingcurrencyassistant)	73
2019/C 139/76	predmet T-92/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (CKPL)	74
2019/C 139/77	predmet T-93/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (AI moneypersonalassistant)	75
2019/C 139/78	predmet T-94/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (moneyassistant)	76
2019/C 139/79	predmet T-95/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (AI currencypersonalassistant)	77
2019/C 139/80	predmet T-96/19: Tužba podnesena 14. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (CNTX Trading)	78
2019/C 139/81	predmet T-97/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (Aldealer)	79
2019/C 139/82	predmet T-98/19: Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (CNTX)	81
2019/C 139/83	predmet T-100/19: Tužba podnesena 19. veljače 2019. — L. Oliva Torras protiv EUIPO-a — Mecánica del Frío (automobilska oprema)	82
2019/C 139/84	predmet T-102/19: Tužba podnesena 19. veljače 2019. — Garriga Polledo i dr. protiv Parlamenta	83
2019/C 139/85	predmet T-103/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Mende Omalanga protiv Vijeća	84
2019/C 139/86	predmet T-104/19: Tužba podnesena 19. veljače 2019. — Dermavita protiv EUIPO-a — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	85
2019/C 139/87	predmet T-105/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Louis Vuitton Malletier protiv EUIPO-a — Wisniewski (Prikaz uzorka šahovnice)	86

2019/C 139/88	predmet T-107/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — ACRE protiv Parlamenta	87
2019/C 139/89	predmet T-108/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a — Döhler (TasteSense By Kerry)	90
2019/C 139/90	predmet T-109/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a — Döhler (TasteSense).....	91
2019/C 139/91	predmet T-110/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kazembe Musonda protiv Vijeća.....	92
2019/C 139/92	predmet T-111/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Boshab protiv Vijeća.....	92
2019/C 139/93	predmet T-112/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kibelisa Ngambasai protiv Vijeća.....	93
2019/C 139/94	predmet T-113/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kampete protiv Vijeća	94
2019/C 139/95	predmet T-115/19: Tužba podnesena 19. veljače 2019. — Bacardi protiv EUIPO-a — La Fée (ANGEL'S ENVY)....	95
2019/C 139/96	predmet T-116/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kande Mupompa protiv Vijeća.....	96
2019/C 139/97	predmet T-117/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kahimbi Kasagwe protiv Vijeća	96
2019/C 139/98	predmet T-118/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Amisi Kumba protiv Vijeća	97
2019/C 139/99	predmet T-119/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Mutondo protiv Vijeća.....	98
2019/C 139/100	predmet T-120/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Numbi protiv Vijeća.....	99
2019/C 139/101	predmet T-121/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Ruhorimbere protiv Vijeća	99
2019/C 139/102	predmet T-122/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Ramazani Shadary protiv Vijeća	100

2019/C 139/103	predmet T-123/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kanyama protiv Vijeća.....	101
2019/C 139/104	predmet T-124/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Ilunga Luyoyo protiv Vijeća	102
2019/C 139/105	predmet T-127/19: Tužba podnesena 21. veljače 2019. — Dyson i drugi protiv Komisije.....	102
2019/C 139/106	predmet T-130/19: Tužba podnesena 26. veljače 2019. — Spadafora protiv Komisije.....	104
2019/C 139/107	predmet T-133/19: Tužba podnesena 28. veljače 2019. — Off-White protiv EUIPO-a (OFF-WHITE)	105
2019/C 139/108	predmet T-139/19: Tužba podnesena 4. ožujka 2019. — Pilatus Bank protiv ESB-a.....	106
2019/C 139/109	predmet T-144/19: Tužba podnesena 7. ožujka 2019. — Kludi protiv EUIPO-a — Adlon Brand (ADLON).....	107
2019/C 139/110	predmet T-674/16: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Seigneur protiv ESB-a	108
2019/C 139/111	predmet T-677/16: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Bowles protiv ESB-a.....	108
2019/C 139/112	predmet T-783/16: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Vlada Gibraltara protiv Komisije	109

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2019/C 139/01)

Posljednja objava

SL C 131, 8.4.2019.

Prethodne objave

SL C 122, 1.4.2019.

SL C 112, 25.3.2019.

SL C 103, 18.3.2019.

SL C 93, 11.3.2019.

SL C 82, 4.3.2019.

SL C 72, 25.2.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Raspored sudaca u vijećima

(2019/C 139/02)

Plenarna konferencija Općeg suda odlučila je 20. ožujka 2019., nastavno na stupanje na dužnost sutkinje Ramone Frenedo, na prijedlog predsjednika podnesen u skladu s člankom 13. stavkom 2. Poslovnika, izmijeniti Odluku o sastavu vijeća i o rasporedu sudaca u vijećima od 21. rujna 2016. ⁽¹⁾, kako je izmijenjena 8. lipnja 2017. ⁽²⁾, 4. listopada 2017. ⁽³⁾ i 11. listopada 2018. ⁽⁴⁾, za razdoblje od 20. ožujka 2019. do 31. kolovoza 2019. i rasporediti suce u vijeća kako slijedi:

Prvo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Irena Pelikánová, predsjednica vijeća, Virgilijus Valančius, Paul Nihoul, Jesper Svenningsen i Ulf Öberg, suci.

Prvo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Irena Pelikánová, predsjednica vijeća;

(a) Paul Nihoul i Jesper Svenningsen, suci;

(b) Virgilijus Valančius i Ulf Öberg, suci.

Drugo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Miro Prek, predsjednik vijeća, Eugène Buttigieg, Fredrik Schalin, Barna Berke i Maria José Costeira, suci.

Drugo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Miro Prek, predsjednik vijeća;

(a) Fredrik Schalin i Maria José Costeira, suci;

(b) Eugène Buttigieg i Barna Berke, suci.

Treće prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Sten Frimodt Nielsen, predsjednik vijeća, Viktor Kreuschitz, Ian Stewart Forrester, Nina Póltorak i Ezio Perillo, suci.

Treće vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Sten Frimodt Nielsen, predsjednik vijeća;

(a) Ian Stewart Forrester i Ezio Perillo, suci;

(b) Viktor Kreuschitz i Nina Póltorak, suci.

Četvrto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Heikki Kanninen, predsjednik vijeća, Juraj Schwarcz, Constantinos Iliopoulos, Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i Inga Reine, suci.

⁽¹⁾ SL 2016., C 392, str. 2.

⁽²⁾ SL 2017., C 213, str. 2.

⁽³⁾ SL 2017., C 382, str. 2.

⁽⁴⁾ SL 2018., C 408, str. 2.

Četvrto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Heikki Kanninen, predsjednik vijeća;

- (a) Juraj Schwarcz i Constantinos Iliopoulos, suci;
- (b) Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i Inga Reine, suci.

Peto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Dimitrios Gratsias, predsjednik vijeća, Ingrida Labucka, Alfred Dittrich, Ignacio Ulloa Rubio i Ramona Frendo, suci.

Peto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Dimitrios Gratsias, predsjednik vijeća;

- (a) Alfred Dittrich i Ramona Frendo, suci;
- (b) Ingrida Labucka i Ignacio Ulloa Rubio, suci.

Šesto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Guido Berardis, predsjednik vijeća, Savvas Papasavvas, Dean Spielmann, Zoltán Csehi i Octavia Spineanu-Matei, suci.

Šesto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Guido Berardis, predsjednik vijeća;

- (a) Savvas Papasavvas i Octavia Spineanu-Matei, suci;
- (b) Dean Spielmann i Zoltán Csehi, suci.

Sedmo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Vesna Tomljenović, predsjednica vijeća, Egidijus Bieliūnas, Anna Marcoulli, Jan M. Passer i Alexander Kornezov, suci.

Sedmo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Vesna Tomljenović, predsjednica vijeća;

- (a) Egidijus Bieliūnas i Alexander Kornezov, suci;
- (b) Egidijus Bieliūnas i Anna Marcoulli, suci;
- (c) Anna Marcoulli i Alexander Kornezov, suci.

Osmo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Anthony Michael Collins, predsjednik vijeća, Mariyana Kancheva, René Barents, Jan M. Passer i Geert De Baere, suci.

Osmo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Anthony Michael Collins, predsjednik vijeća;

- (a) René Barents i Jan M. Passer, suci;
- (b) Mariyana Kancheva i Geert De Baere, suci;

Deveto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Stéphane Gervasoni, predsjednik vijeća, Lauri Madise, Ricardo da Silva Passos, Krystyna Kowalik-Bańczyk i Colm Mac Eochaidh, suci.

Deveto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Stéphane Gervasoni, predsjednik vijeća;

(a) Lauri Madise i Ricardo da Silva Passos, suci;

(b) Krystyna Kowalik-Bańczyk i Colm Mac Eochaidh, suci.

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Østre Landsret, Vestre Landsret — Danska) — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16) protiv Skatteministeriet

(spojeni predmeti C-115/16, C-118/16, C-119/16 i C-299/16) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zajednički sustav oporezivanja primjenjiv na isplate kamata i naknada za licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica — Direktiva 2003/49/EZ — Ovlašteni korisnik kamata i naknada za licencije — Članak 5. — Zloupotreba prava — Društvo sa sjedištem u državi članici koje povezanom društvu sa sjedištem u drugoj državi članici isplaćuje kamate, koje su zatim u cijelosti ili gotovo u cijelosti prenesene izvan područja Europske unije — Društvo kći koje ima obvezu obustaviti porez po odbitku na kamate”)

(2019/C 139/03)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret, Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)

Tuženik: Skatteministeriet

Izreka

1. Predmeti C-115/16, C-118/16, C-119/16 i C-299/16 spajaju se u svrhu donošenja presude.
2. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplate kamata i [naknada za] licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica, u vezi s člankom 1. stavkom 4. te direktive, treba tumačiti na način da je izuzeće od oporezivanja isplata kamata koje je njime predviđeno ograničeno samo na ovlaštene korisnike takvih kamata, odnosno subjekte koji s ekonomskog stajališta stvarno imaju koristi od tih kamata i koji stoga njima mogu slobodno raspolagati.

Opće načelo prava Unije prema kojem se pojedinci ne mogu pozivati na odredbe prava Unije u svrhu utaje ili zlouporabe treba tumačiti na način da nacionalna tijela i sudovi, u slučaju postupanja u svrhu utaje ili zlouporabe, poreznom obvezniku moraju uskratiti pravo na izuzeće od oporezivanja isplata kamata predviđeno člankom 1. stavkom 1. Direktive 2003/49, čak i u slučaju nepostojanja nacionalnih ili ugovornih odredaba kojima se predviđa takvo uskraćivanje.

3. Za dokazivanje zlorabe potrebno je dokazati, s jedne strane, ukupnost objektivnih okolnosti iz kojih proizlazi da, unatoč formalnom poštovanju uvjeta predviđenih propisima Unije, nije ostvaren cilj predviđen tim propisima i, s druge strane, subjektivni element koji se ogleda u namjeri da se ostvari pogodnost koja proizlazi iz propisa Unije umjetnim stvaranjem uvjeta potrebnih za njezino ostvarenje. Ukupnost određenog broja indicija može upućivati na postojanje zlorabe prava, pod uvjetom da su te indicije objektivne i podudarne. Takve indicije mogu, među ostalim, biti postojanje društava provodnika koja nemaju ekonomsko opravdanje kao i isključivo formalna priroda strukture grupe društava, financijske konstrukcije i zajmova. Okolnost da je država članica iz koje potječu kamate sklopila ugovor s trećom državom u kojoj je rezidentno društvo koje je njihov ovlašten korisnik ne utječe na eventualno utvrđenje postojanja zlorabe prava.
4. Kako bi se društvu odbilo priznati svojstvo ovlaštenog korisnika kamata odnosno kako bi se utvrdilo postojanje zlorabe prava, nacionalno tijelo nije dužno identificirati subjekt odnosno subjekte koje smatra ovlaštenim korisnicima tih kamata.
5. Članak 3. točku (a) Direktive 2003/49 treba tumačiti na način da se *société en commandite par actions* (SCA) (komanditno dioničko društvo) ovlašteno za djelovanje kao *société d'investissement en capital à risque* (SICAR) (društvo za ulaganje u rizični kapital) luksemburškog prava ne može okvalificirati kao trgovačko društvo države članice u smislu navedene direktive na koje se može primijeniti izuzeće predviđeno njezinim člankom 1. stavkom 1. ako su, što sud koji je uputio zahtjev mora provjeriti, kamate koje je primio navedeni SICAR, u situaciji poput one iz glavnog postupka, izuzete od poreza na dobit trgovačkih društava u Luksemburgu.
6. U situaciji u kojoj sustav predviđen Direktivom 2003/49 izuzeća od poreza po odbitku na kamate koje je rezidentno društvo države članice isplatilo rezidentnom društvu druge države članice nije primjenjiv jer je utvrđeno postojanje utaje ili zlorabe u smislu članka 5. te direktive ne može se pozivati na primjenu sloboda zajamčenih UFEU-om kako bi se u pitanje doveli propisi prve države članice kojima se uređuje oporezivanje tih kamata.

Izvan takve situacije članak 63. UFEU-a treba tumačiti na način:

- da mu se, u načelu, ne protive nacionalni propisi prema kojima je rezidentno društvo koje isplaćuje kamate nerezidentnom društvu obvezno obustaviti porez po odbitku na te kamate, dok takva obveza ne postoji za rezidentno društvo u slučaju kada je društvo koje prima kamate također rezidentno društvo, ali mu se protive nacionalni propisi kojima se predviđa takva obustava poreza po odbitku u slučaju kada rezidentno društvo isplaćuje kamate nerezidentnom društvu, dok rezidentno društvo koje prima kamate od drugog rezidentnog društva tijekom prve dvije godine oporezivanja ne podliježe obvezi plaćanja predujma s naslova poreza na dobit te dakle njegova obveza plaćanja tog poreza u vezi s tim kamatama dopijeva znatno kasnije od obveze plaćanja poreza po odbitku;
- da mu se protive nacionalni propisi kojima se rezidentnom društvu koje je obvezno obustaviti porez po odbitku na kamate koje je isplatilo nerezidentnom društvu nameće obveza da u slučaju zakašnjenja s plaćanjem tog poreza po odbitku plati zatezne kamate po stopi višoj od one koja se primjenjuje u slučaju zakašnjenja s plaćanjem poreza na dobit koji se, među ostalim, plaća na kamate koje je rezidentno društvo primilo od drugog rezidentnog društva;
- da mu se protive nacionalni propisi kojima se predviđa da se, kada je rezidentno društvo obvezno obustaviti porez po odbitku na kamate koje isplaćuje nerezidentnom društvu, u obzir ne uzimaju troškovi u obliku kamata izravno povezani s predmetnim zajmom koji su nastali za potonje društvo, dok rezidentno društvo koje prima kamate od drugog rezidentnog društva takve troškove, u skladu s tim nacionalnim propisima, može odbiti za potrebe utvrđivanja svojeg oporezivog prihoda.

(¹) SL C 270, 25. 7. 2016

SL C 279, 1. 8. 2016

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Østre Landsret — Danska) — Skatteministeriet protiv T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

(predmet C-116/16 et C-117/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica — Direktiva 90/435/EEZ — Izuzeće dobiti koju društva jedne države članice raspodjeljuju društvima drugih država članica — Ovlašteni korisnik raspodijeljene dobiti — Zloupotreba prava — Društvo sa sjedištem u državi članici koje povezanom društvu sa sjedištem u drugoj državi članici isplaćuje dividende koje su zatim u cijelosti ili gotovo u cijelosti prenesene izvan područja Europske unije — Društvo kći koje podliježe obvezi obustave poreza na dobit po odbitku)

(2019/C 139/04)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteministeriet

Tuženici: T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

Izreka

1. Predmeti C-116/16 i C-117/16 spajaju se u svrhu donošenja presude.
2. Opće načelo prava Unije prema kojem se pojedinci ne mogu pozivati na odredbe prava Unije u svrhu utaje ili zlouporabe treba tumačiti na način da nacionalna tijela i sudovi, u slučaju postupanja u svrhu utaje ili zlouporabe, poreznom obvezniku moraju uskratiti pravo na izuzeće od oporezivanja po odbitku dobiti koje je društvo kći isplatilo svojem matičnom društvu, predviđeno člankom 5. Direktive Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2003/123/EZ od 22. prosinca 2003., čak i u slučaju nepostojanja nacionalnih ili ugovornih odredaba kojima se takvo uskraćivanje predviđa.
3. Za dokazivanje zlouporabe potrebno je dokazati, s jedne strane, ukupnost objektivnih okolnosti iz kojih proizlazi da, unatoč formalnom poštovanju uvjeta predviđenih propisima Unije, nije ostvaren cilj predviđen tim propisima i, s druge strane, subjektivni element koji se ogleda u namjeri da se ostvari pogodnost koja proizlazi iz propisa Unije umjetnim stvaranjem uvjeta potrebnih za njezino ostvarenje. Ukupnost određenog broja indicija može upućivati na postojanje zlouporabe prava, pod uvjetom da su te indicije objektivne i podudarne. Takve indicije mogu, među ostalim, biti postojanje društava provodnika koja nemaju ekonomsko opravdanje kao i isključivo formalna priroda strukture grupe društava, financijske konstrukcije i zajmova.

4. Kako bi se društvu odbilo priznati svojstvo ovlaštenog korisnika dividendi odnosno kako bi se utvrdilo postojanje zlouporabe prava, nacionalno tijelo nije dužno identificirati subjekt odnosno subjekte koje smatra ovlaštenim korisnicima tih dividendi.
5. U situaciji u kojoj sustav predviđen Direktivom 90/435, kako je izmijenjena Direktivom 2003/123, izuzeća od poreza po odbitku u pogledu dividendi koje je rezidentno društvo države članice isplatilo rezidentnom društvu druge države članice nije primjenjiv jer je utvrđeno postojanje utaje ili zlouporabe u smislu članka 1. stavka 2. te direktive ne može se pozivati na primjenu sloboda zajamčenih UFEU-om kako bi se u pitanje doveli propisi prve države članice kojima se uređuje oporezivanje tih dividendi.

(¹) SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. — Vijeće Europske unije protiv Growth Energy, Renewable Fuels Association, Europske komisije, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(predmet C-465/16 P) (¹)

(„*Žalba — Damping — Provedbena uredba (EU) br. 157/2013 — Uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država — Konačna antidampinška pristojba — Dampinška marža utvrđena na nacionalnoj razini — Tužba za poništenje — Udruženja koja zastupaju proizvođače koji nisu izvoznici i trgovce/proizvođače mješavina — Procesna legitimacija — Izravan utjecaj — Osobni utjecaj*”)

(2019/C 139/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, uz asistenciju N. Tuominena, *avocatāa*)

Druge stranke u postupku: Growth Energy, Renewable Fuels Association (zastupnici: P. Vander Schueren, *advocaat*, uz asistenciju N. Mizulina i M. Peristerakija, odvjetnika), Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i M. França, agenti), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (zastupnici: O. Prost i A. Massot, odvjetnici)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće (T-276/13, EU:T:2016:340), osim u dijelu u kojem su udruženja Growth Energy i Renewable Fuels Association tužbu podnijela pojedinačno, kao zainteresirane stranke u postupku.
2. Tužba za poništenje koju su podnijela udruženja Growth Energy i Renewable Fuels Association odbacuje se kao nedopuštena, u dijelu u kojem su je ona podnijela u svojstvu zastupnika interesa uzorkovanih američkih proizvođača bioetanola.

3. Predmet se vraća Općem sudu na odlučivanje o tužbi za poništenje udruženja Growth Energy i Renewable Fuels Association, u dijelu u kojem su ona tu tužbu podnijela u svojem svojstvu zastupnika interesa trgovaca/proizvođača mješavina Murex i CHS.
4. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 402, 31. 10. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. — Vijeće Europske unije protiv Marquis Energy LLC, Europske komisije, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(predmet C-466/16 P) (¹)

(Žalba — Damping — Provedbena uredba (EU) br. 157/2013 — Uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država — Konačna antidampinška pristojba — Dampinška marža utvrđena na nacionalnoj razini — Tužba za poništenje — Proizvođač koji nije izvoznik — Procesna legitimacija — Izravan utjecaj)

(2019/C 139/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, uz asistenciju N. Tuominena, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Marquis Energy LLC (zastupnici: P. Vander Schueren, odvjetnik, uz asistenciju N. Mizulina i M. Peristerakija, odvjetnika), Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i M. França, agenti), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (zastupnici: O. Prost i A. Massot, odvjetnici)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 9. lipnja 2016., Marquis Energy/Vijeće (T-277/13, neobjavljena, EU:T:2016:343).
2. Tužba za poništenje koju je podnijelo društvo Marquis Energy LLC odbacuje se kao nedopuštena.
3. Društvu Marquis Energy LLC nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, troškova koje je Vijeće Europske unije imalo i u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.
4. Europska komisija snosi vlastite troškove i u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.

(¹) SL C 402, 31. 10. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof — Njemačka) — X-GmbH protiv Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(predmet C-135/17) (1)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala — Kretanja kapitala između država članica i trećih zemalja — Ograničenja — Klauzula o mirovanju (standstill) — Nacionalni propis države članice koji se odnosi na društva posrednike sa sjedištem u trećim zemljama — Izmjena tog propisa, nakon čega je vraćen na snagu prethodni propis — Prihodi društva sa sjedištem u trećoj zemlji koji potječu od držanja tražbina kod društva sa sjedištem u državi članici — Uključivanje takvih prihoda u poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidentnog u državi članici — Ograničenje slobode kretanja kapitala — Opravdanje”)

(2019/C 139/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X-GmbH

Tuženik: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Izreka

1. Klauzulu o mirovanju (standstill) predviđenu člankom 64. stavkom 1. UFEU-a treba tumačiti na način da članak 63. stavak 1. UFEU-a ne sprječava primjenu ograničenja slobode kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, koje obuhvaća izravna ulaganja, koje je, u osnovi, postojalo na dan 31. prosinca 1993. na temelju propisa države članice, iako je doseg tog ograničenja nakon tog datuma proširen na udjele koji ne uključuju izravna ulaganja.
2. Klauzulu o mirovanju (standstill) predviđenu člankom 64. stavkom 1. UFEU-a treba tumačiti na način da se zabrana iz članka 63. stavka 1. UFEU-a primjenjuje na ograničenje kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, koje obuhvaća izravna ulaganja, ako je nacionalni porezni propis na kojem se to ograničenje temelji nakon 31. prosinca 1993. bio značajno izmijenjen zbog donošenja zakona koji je stupio na snagu, ali je zamijenjen prije negoli je primijenjen u praksi propisom koji je po svojoj biti istovjetan propisu koji je postojao na dan 31. prosinca 1993., osim ako je primjena tog zakona odgođena na temelju nacionalnog prava, tako da se on, unatoč stupanju na snagu, nije primjenjivao na prekogranična kretanja kapitala navedena u članku 64. stavku 1. UFEU-a, što je obavezan provjeriti nacionalni sud.
3. Članak 63. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu nije protivan propis države članice na temelju kojega su prihodi koje je ostvarilo društvo sa sjedištem u trećoj zemlji koji ne potječu od vlastite djelatnosti tog društva, kao što su oni kvalificirani kao „posredni prihodi koji imaju narav kapitalnih ulaganja” u smislu tog propisa, uključeni, u skladu s postotkom držanog udjela, u poreznu osnovicu obveznika koji je rezident u državi članici, ako taj obveznik drži udjel od najmanje 1 % u navedenom društvu, i ako su ti prihodi u toj trećoj zemlji podvrgnuti slabijem oporezivanju nego što je ono koje postoji u dotičnoj državi članici, osim ako ne postoji pravni okvir kojim se predviđaju, posebice, ugovorne obveze koje ovlašćuju nacionalna porezna tijela

dotične države članice da provjere, u slučaju potrebe, istinitost podataka o tom društvu dostavljenih kako bi se dokazalo da sudjelovanje navedenog poreznog obveznika u potonjem društvu ne proizlazi iz umjetne konstrukcije.

(¹) SL C 221, 10. 7. 2017.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Konkurrensverket protiv SJ AB

(predmet C-388/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Provedba postupaka javne nabave u prometnom sektoru — Direktiva 2004/17/EZ — Područje primjene — Članak 5. — Djelatnosti pružanja mreže ili upravljanja mrežom koje pružaju uslugu javnosti u području prijevoza željeznicom — Dodjela, od strane državnog željezničkog prijevoznika koji pruža usluge prijevoza, ugovora o uslugama čišćenja vlakova koji su u vlasništvu navedenog društva — Nepostojanje prethodne objave”)

(2019/C 139/08)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Konkurrensverket

Tuženik: SJ AB

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga treba tumačiti na način da postoji mreža usluga željezničkog prijevoza, u smislu te odredbe, kad se prijevozne usluge pružaju na željezničkoj infrastrukturi, na temelju nacionalnog propisa kojim se prenosi Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2012/34/EU od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora, kojom upravlja nacionalno tijelo koje dodjeljuje kapacitete te infrastrukture čak i ako je ono dužno udovoljiti zahtjevima željezničkih prijevoznika dok ograničenja tih kapaciteta nisu dosegnuta.

2. Članak 5. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2004/17 treba tumačiti na način da djelatnost koju obavlja željeznički prijevoznik, a koja se sastoji od pružanja javnosti usluga prijevoza ostvarivanjem prava korištenja željezničkom mrežom, čini „upravljanje mrežama” u svrhu te direktive.

(¹) SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour administrative d’appel de Versailles — Francuska) — Oeuvre d’assistance aux bêtes d’abattoirs (OABA) protiv Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l’origine et de la qualité (INAO)

(predmet C-497/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 13. UFEU-a — Dobrobit životinja — Uredba (EZ) br. 1099/2009 — Zaštita životinja u trenutku usmrćivanja — Posebne metode klanja koje propisuju religijski obredi — Uredba (EZ) br. 834/2007 — Članak 3. i članak 14. stavak 1. točka (b) podtočka viii. — Spojivost s ekološkom proizvodnjom — Uredba (EZ) br. 889/2008 — Članak 57. prvi stavak — Znak ekološke proizvodnje Europske unije)

(2019/C 139/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative d’appel de Versailles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Oeuvre d’assistance aux bêtes d’abattoirs (OABA)

Tuženici: Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l’origine et de la qualité (INAO)

Izreka

Uredbu Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91, a osobito njezin članak 3. i članak 14. stavak 1. točku (b) podtočku viii., u vezi s člankom 13. UFEU-a, treba tumačiti na način da ne dopušta stavljanje ekološkog znaka Europske unije iz članka 57. prvog stavka Uredbe Komisije (EZ) br. 889/2008 od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe br. 834/2007, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 271/2010 od 24. ožujka 2010., na proizvode od životinja zaklanih u okviru religijskog klanja bez prethodnog omamljivanja, provedenog u skladu s uvjetima utvrđenima Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja, a osobito njezinim člankom 4. stavkom 4.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. veljače 2019. — Groupe Léa Nature protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda

(predmet C-505/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. — Figurativni žig koji sadržava verbalne elemente „SO’BiO ētic” — Verbalni i figurativni žigovi Zajednice i nacionalni žigovi koji sadržavaju verbalni element „SO...?” — Prigovor nositelja — Odbijanje registracije)

(2019/C 139/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Groupe Léa Nature (zastupnik: E. Baud, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: K. Markakis i D. Botis, agenti), Debonair Trading Internacional Lda (zastupnik: T. Alkin, Barrister)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Groupe Léa Nature SA nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Debonair Trading Internacional Lda i Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 437, 18. 12. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 27. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Associação Peço a Palavra i dr. protiv Conselho de Ministros

(predmet C-563/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Uredba (EZ) br. 1008/2008 — Zračni prijevoznik — Postupak reprivatizacije — Prodaja dionica koje predstavljaju do 61 % društvenog kapitala — Uvjeti — Obveza zadržavanja sjedišta i stvarne uprave u državi članici — Obveze javnih usluga — Obveza zadržavanja i razvoja postojećeg nacionalnog zrakoplovnog čvorišta (hub))

(2019/C 139/11)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmiento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

Tuženik: Conselho de Ministros

uz sudjelovanje: Parpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA,

Izreka

1. Direktivu 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da je ona nebitna za razmatranje usklađenosti s pravom Unije određenih zahtjeva u vezi s djelatnostima koje obavlja zračni prijevoznik, a koji se nalažu stjecatelju kvalificiranog udjela u kapitalu tog društva, konkretno, zahtjeva prema kojem je taj stjecatelj dužan ispuniti obveze javnih usluga te zadržavanja i razvoja nacionalnog zrakoplovnog čvorišta (hub) tog društva.
2. Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da dokumentacija za nadmetanje kojom se uređuju uvjeti kojima podliježe postupak reprivatizacije zračnog prijevoznika sadržava:
 - zahtjev kojim se stjecatelju udjela koji je predmet postupka reprivatizacije nalaže da je sposoban zajamčiti ispunjenje obveza javnih usluga koje je taj zračni prijevoznik dužan ispuniti i
 - zahtjev kojim se navedenom stjecatelju nalaže zadržavanje sjedišta i stvarne uprave navedenog zračnog prijevoznika u predmetnoj državi članici jer bi prijenos glavnog poslovnog sjedišta tog društva izvan te države članice podrazumijevao gubitak njegovih prijevoznih prava koja su mu dodijeljena dvostranim sporazumima sklopljenim između navedene države članice i trećih zemalja s kojima ta država članica održava posebne povijesne, kulturne i društvene veze, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
 - Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi to da ta dokumentacija za nadmetanje sadržava zahtjev da je stjecatelj navedenog udjela dužan osigurati zadržavanje i razvoj postojećeg nacionalnog zrakoplovnog čvorišta (hub).

(¹) SL C 424, 11. 12. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas — Litva) – „Bene Factum?” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(predmet C-567/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porezne odredbe — Trošarine — Direktiva 92/83/EEZ — Članak 27. stavak 1. točka (b) — Izuzeća — Pojam „proizvodi koji ne služe za prehranu ljudi” — Kriteriji za ocjenu)

(2019/C 139/12)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „Bene Factum”

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Izreka

1. Članak 27. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 92/83/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića valja tumačiti na način da se primjenjuje na etilni alkohol koji je denaturiran u skladu sa zahtjevima države članice i sadržan u kozmetičkim proizvodima i proizvodima za higijenu usne šupljine koje — premda potonji kao takvi ne služe za prehranu ljudi — određene osobe ipak konzumiraju kao alkoholna pića.
2. Članak 27. stavak 1. točku (b) Direktive 92/83 valja tumačiti na način da se primjenjuje na etilni alkohol koji je denaturiran u skladu sa zahtjevima države članice i sadržan u kozmetičkim proizvodima i proizvodima za higijenu usne šupljine koje — premda potonji kao takvi ne služe za prehranu ljudi — određene osobe ipak konzumiraju kao alkoholna pića, ako osoba koja uvozi te proizvode iz države članice kako bi ih druge osobe distribuirale krajnjim potrošačima u određenoj državi članici znajući da ih se konzumira kao alkoholna pića, navedene proizvode proizvodi i označuje vodeći računa o toj okolnosti kako bi povećala njihovu prodaju.

(¹) SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeits- und Sozialgericht Wien — Austrija) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse protiv Gradbeništvo Korana d.o.o.

(predmet C-579/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 1. stavak 1. — Područje primjene — Građanska i trgovačka stvar — Članak 1. stavak 2. — Isključena područja — Socijalna sigurnost — Članak 53. — Zahtjev za izdavanje potvrde kojom se utvrđuje da je odluka koju je donio sud porijekla izvršna — Presuda o potraživanju tijela socijalne sigurnosti koje se sastoji od dodataka za naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora protiv poslodavca u okviru upućivanja radnika — Obavljanje sudske funkcije od strane suda pred kojim je postupak pokrenut)

(2019/C 139/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Tuženik: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Izreka

Članak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da tužba radi isplate potraživanja kolektivnog tijela kojim se upravlja na temelju javnog prava protiv poslodavca koje čine dodaci za naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora na temelju upućivanja radnika u državu članicu koji u njoj nemaju uobičajeno mjesto rada, ili u okviru stavljanja na raspolaganje radnika u toj državi članici, ili protiv poslodavca čije se sjedište nalazi izvan državnog područja navedene države članice zbog zapošljavanja radnika koji imaju svoje uobičajeno mjesto rada u istoj državi članici, ulazi u područje primjene te uredbe, pod uvjetom da se načinima podnošenja takve tužbe ne derogiraju opća pravna pravila i, osobito, ne isključuje mogućnost da sud pred kojim je postupak pokrenut ispita osnovanost podataka na kojima se temelji utvrđenje navedenog potraživanja, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 424, 11. 12. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Baden-Württemberg — Njemačka) — Martin Wächtler protiv Finanzamt Konstanz

(predmet C-581/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o slobodnom kretanju osoba — Prijenos mjesta prebivališta fizičke osobe iz države članice u Švicarsku — Oporezivanje neostvarenih kapitalnih dobitaka od poslovnih udjela u trgovačkom društvu — Izravno oporezivanje — Slobodno kretanje samozaposlenih osoba — Jednako postupanje)

(2019/C 139/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Martin Wächtler

Tuženik: Finanzamt Konstanz

Izreka

Odredbu Sporazuma između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba, potpisanog u Luxembourg u 21. lipnja 1999., treba tumačiti na način da im se protivi porezno uređenje države članice kojim se, u situaciji u kojoj državljanin države članice, fizička osoba koja obavlja gospodarsku djelatnost na području Švicarske Konfederacije, prenese svoje prebivalište iz države članice o čijem je poreznom uređenju riječ u Švicarsku, predviđa da se u trenutku tog prijenosa naplaćuje dugovani porez na neostvarene kapitalne dobitke od poslovnih udjela u vlasništvu te osobe, dok u slučaju zadržavanja prebivališta u istoj državi članici do naplate poreza dolazi tek u trenutku ostvarenja kapitalnih dobitaka, odnosno prilikom prijenosa poslovnih udjela o kojima je riječ.

(¹) SL C 13, 15. 1. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. veljače 2019. — Helenska Republika protiv Europske komisije

(predmet C-670/17 P) (¹)

(Žalba — Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) — Komponenta za smjernice — Smanjenje financijske potpore — Uredba (EZ) br. 1260/1999 — Operativni program — Financijski ispravci — Članak 39. — Pravna osnova — Prijelazne odredbe)

(2019/C 139/15)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Helenska Republika (zastupnici: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou i I. Pachi, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i J. Aquilina, agents)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 19. rujna 2017., Grčka/Komisija (T-327/15, neobjavljena, EU:T:2017:631).
2. Poništava se Provedbena odluka Komisije C(2015) 1936 final od 25. ožujka 2015. o primjeni financijskih ispravaka na Komponentu za smjernice potpore EFSJP-a za operativni program CCI 2000GR061PO021 (Grčka — Cilj 1 — Ruralna obnova).
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i onih koji su Helenskoj Republici nastali i u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.

(¹) SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Karlsruhe — Njemačka) — kazneni postupak protiv Detlefa Meyna

(predmet C-9/18.) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Direktiva 2006/126/EZ — Uzajamno priznavanje vozačkih dozvola — Odbijanje priznanja valjanosti vozačke dozvole izdane u drugoj državi članici — Pravo na upravljanje vozilom na temelju vozačke dozvole”)

(2019/C 139/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Karlsruhe

Stranka glavnog kaznenog postupka

Detlef Mey

Izreka

Odredbe Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama treba tumačiti na način da im nije protivno to da država članica odbije priznati vozačku dozvolu čiji imatelj ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području, koju je izdala druga država članica bez ispitivanja sposobnosti za vožnju, na temelju vozačke dozvole koju je izdala druga država članica u zamjenu za vozačku dozvolu koju je izdala treća država.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 28. veljače 2019. — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. protiv Europske komisije

(predmet C-14/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Arbitražna klauzula — Članak 272. UFEU-a — Pojam „deklaratorna tužba” — Članak 263. UFEU-a — Pojam „upravna odluka” — Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljen u okviru Okvirnog programa za konkurentnost i inovacije (CIP) (2007. — 2013.) — Izvješća o reviziji u kojima je utvrđena neprihvatljivost nekih prijavljenih troškova)

(2019/C 139/17)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (zastupnici: G. Gentil Anastácio i D. Pirra Xarepe, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i M. M. Farrajota, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 72, 26. 2. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. veljače 2019. — Ilmārs Rimšēvičs (C-202/18), Europska središnja banka (ESB) (C-238/18) protiv Republike Latvije

(spojeni predmeti C-202/18 i C-238/18) (¹)

(„Europski sustav središnjih banaka — Tužba koja se temelji na povredi članka 14.2. drugog stavka Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke — Odluka nacionalnog tijela o suspenziji guvernera nacionalne središnje banke”)

(2019/C 139/18)

Jezik postupka: latvijski

Stranke

Tužitelj: Ilmārs Rimšēvičs (zastupnici: S. Vārpiņš, M. Kvēps, I. Pazare, *advokāti*) (C-202/18), Europska središnja banka (ESB)) (zastupnici: C. Zilioli i K. Kaiser i C. Kroppenstedt, agenti, uz asistenciju D. Sarmienta Ramírez-Escudera, *abogado*, i V. Čuske-Jurjeve, *advokāte*) (C-238/18)

Tuženik: Republika Latvija (zastupnici: I. Kucina i J. Davidoviča, agenti)

Izreka

1. Predmeti C-202/18 i C-238/18 spajaju se u svrhu presude.
2. Odluka Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Ured za sprečavanje i borbu protiv korupcije, Latvija) od 19. veljače 2018. poništava se u dijelu u kojem zabranjuje Ilmārsu Rimšēviču obavljanje dužnosti guvernera Središnje banke Latvije.
3. Republici Latviji nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske središnje banke (ESB).

(¹) SL C 161, 7. 5201.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita protiv Fazenda Pública

(predmet C-278/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Izuzeće — Članak 13. slovo B točka (b) — Leasing i iznajmljivanje nepokretne imovine — Pojam — Ugovor o prijenosu prava korištenja poljoprivrednih zemljišta na kojima se nalaze vinogradi”)

(2019/C 139/19)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Tuženik: Fazenda Pública

Izreka

Članak 13. slovo B točku (b) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza treba tumačiti na način da se izuzeće od PDV-a za leasing i iznajmljivanje nepokretne imovine koje je predviđeno tom odredbom, primjenjuje na ugovor o prijenosu prava korištenja poljoprivrednih zemljišta na kojima se nalaze vinogradi na društvo koje obavlja djelatnost u sektoru vinogradarstva, sklopljen na razdoblje od jedne godine, koji se automatski produljuje te u skladu s kojim na kraju svake godine treba platiti odgovarajuću zakupninu.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Tužba podnesena 7. prosinca 2018. — Europska komisija protiv Mađarske

(predmet C-771/18)

(2019/C 139/20)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i K. Talabér-Ritz, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da Mađarska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 14. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 714/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 ⁽¹⁾ i članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 715/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mrežama za transport prirodnog plina i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1775/2005 ⁽²⁾ jer nije vodila računa o stvarnim troškovima koje su snosili operatori mreža,
- utvrdi da Mađarska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 37. stavka 17. Direktive 2009/72/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ ⁽³⁾ i članka 41. stavka 17., Direktive 2009/73/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ ⁽⁴⁾ jer nije uspostavila odgovarajući postupak kojim se jamči pravo na žalbu protiv odluka nacionalnog regulatornog tijela u skladu s odredbama navedenim u direktivama 2009/72/EZ i 2009/73/EZ,
- Mađarskoj naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 714/2009 i člankom 13. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 715/2009 utvrđuje se načelo prema kojem su tarife uvjetovane troškovima s obzirom na upotrebu mreža.

Međutim, Zakonom o električnoj energiji i Zakonom o prirodnom plinu koji su na snazi u Mađarskoj nije dopušteno da nacionalno regulatorno tijelo pri određivanju tarifa s obzirom na upotrebu mreža vodi računa o svim stvarnim troškovima koje su snosili operatori mreža, poput posebnog poreza na energetske mreže i troškova u vezi s pristojbama na bankarske transakcije.

Komisija smatra da se nikakvim objektivnim razlogom ne može objasniti zašto je nacionalno regulatorno tijelo spriječeno voditi računa o navedenim troškovima prilikom određivanja tarifa s obzirom na upotrebu mreža.

Osim toga, u skladu s člankom 37. stavkom 17. Direktive 2009/72/EZ i člankom 41. stavkom 17. Direktive 2009/73/EZ, države članice moraju osigurati postojanje odgovarajućih nacionalnih postupaka putem kojih osoba na koju utječe odluka nacionalnog regulatornog tijela može ostvariti svoje pravo na žalbu pred tijelom koje ne ovisi o strankama u postupku niti o bilo kakvoj izvršnoj vlasti.

Prema Komisijinu mišljenju, Mađarska nije uspostavila odgovarajući postupak kojim se jamči pravo na žalbu protiv odluka nacionalnog regulatornog tijela.

⁽¹⁾ (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.)

⁽²⁾ (SL 2009., L 211, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 20.)

⁽³⁾ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

⁽⁴⁾ (SL 2009., L 211, str. 94.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2018. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — WO protiv Vas Megyei Kormányhivatal

(predmet C-777/18)

(2019/C 139/21)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WO

Tuženik: Vas Megyei Kormányhivatal

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li ograničenje protivno članku 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku koji, u vezi s naknadom troškova prekogranične zdravstvene zaštite, isključuje mogućnost naknadnog odobrenja zdravstvene zaštite pružene u drugoj državi članici bez prethodnog odobrenja, i onda kada, u slučaju čekanja prethodnog odobrenja, postoji stvarna opasnost od nepopravljivog pogoršanja pacijentova zdravstvenog stanja?
2. Je li usklađen s načelima nužnosti i proporcionalnosti sadržanima u članku 8. stavku 1. Direktive 2011/24/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi i načelom slobodnog kretanja pacijenata, sustav odobrenja države članice koji, u vezi s naknadom troškova prekogranične zdravstvene zaštite, isključuje mogućnost naknadnog odobrenja, i onda kada, u slučaju čekanja prethodnog odobrenja, postoji stvarna opasnost od nepopravljivog pogoršanja pacijentovog zdravstvenog stanja?
3. Je li usklađen sa zahtjevom za razumni postupovni rok koji uzima u obzir konkretno zdravstveno stanje te žurnost i karakteristične okolnosti, sadržanim u članku 9. stavku 3. Direktive 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi, nacionalni propis koji neovisno o zdravstvenom stanju pacijenta koji podnosi zahtjev, utvrđuje postupovni rok od 31 dana to da nadležno tijelo izda prethodno odobrenje i od 23 dana za to da ga odbije? Tijelo može, u pogledu zahtjeva, ispitati je li usluga zaštite obuhvaćena socijalnom sigurnošću, i, ako jest, može li je u roku koji je medicinski opravdan pružiti pružatelj zdravstvene zaštite koji se financira iz državnih sredstava, a ako nije, ispituje kvalitetu, sigurnost i isplativost zaštite koju pruža pružatelj zdravstvene zaštite kojeg je naveo pacijent.
4. Treba li članak 20. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti tumačiti na način da se naknada troškova prekogranične zdravstvene zaštite može zahtijevati samo ako pacijent podnese zahtjev za prethodno odobrenje nadležnoj ustanovi? Ili u tom slučaju članak 20. stavak 1. sam po sebi ne isključuje mogućnost podnošenja zahtjeva za naknadno odobrenje radi naknade troškova?

5. Obuhvaća li područje primjene članka 20. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti situaciju u kojoj pacijent putuje u drugu državu članicu nakon što je dobio konkretan termin za liječnički pregled i privremeni termin za eventualnu operaciju ili liječenje na dan koji slijedi liječničkom pregledu te se zbog pacijentova zdravstvenog stanja operacija ili liječenje stvarno i izvrši? Je li u tom slučaju moguće, za potrebe članka 20. stavka 1., podnijeti zahtjev za naknadno odobrenje radi naknade troškova?
6. Obuhvaća li pojam planiranog liječenja u smislu članka 26. Uredbe (EZ) br. 987/2009 ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti situaciju u kojoj pacijent putuje u drugu državu članicu nakon što je dobio konkretan termin za liječnički pregled i privremeni termin za eventualnu operaciju ili liječenje na dan koji slijedi liječničkom pregledu te se zbog pacijentova zdravstvenog stanja operacija ili liječenje stvarno i izvrši? Je li u tom slučaju moguće, za potrebe članka 26., podnijeti zahtjev za naknadno odobrenje radi naknade troškova? Je li i u slučaju hitnog liječenja od životne važnosti o kojem je riječ u članku 26. stavku 3., na temelju propisa potrebno prethodno odobrenje u situaciji iz članka 26. stavka 1.?

⁽¹⁾ SL 2004., L 166, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 14., str. 165.)

⁽²⁾ (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽³⁾ (SL 2009., L 284, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2018. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) — Telenor Magyarország Zrt. protiv Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(predmet C-807/18)

(2019/C 139/22)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telenor Magyarország Zrt.

Tuženik: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prethodna pitanja

1. Treba li poslovni sporazum sklopljen između pružatelja usluga pristupa internetu i krajnjeg korisnika, na temelju kojeg pružatelj usluga pristupa internetu na krajnjeg korisnika primjenjuje tarifu bez dodatnih troškova na upotrebu određenih aplikacija (odnosno promet koji nastaje upotrebom određene aplikacije ne obračunava se kao potrošnja podataka niti se usporava nakon potrošene ugovorene količine podataka) i u skladu s kojim taj pružatelj vrši diskriminaciju ograničenu na uvjete iz poslovnog sporazuma sklopljenog s krajnjim potrošačem i usmjerenu isključivo prema krajnjem korisniku koji je strana tog sporazuma, a ne prema krajnjem korisniku koji to nije tumačiti u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. ⁽¹⁾ o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (u daljnjem tekstu: Uredba)?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje, treba li članak 3. stavak 3. Uredbe tumačiti na način da je radi utvrđenja povrede, uzimajući u obzir i njezinu uvodnu izjavu 7., nužno na temelju učinka i tržišta ispitati ograničavaju li mjere pružatelja usluga pristupa internetu zaista prava koja krajnji korisnik ima na temelju članka 3. stavka 1. Uredbe i, ako da, u kojoj mjeri?
3. Neovisno o prvom i drugom prethodnom pitanju, treba li članak 3. stavak 3. Uredbe tumačiti na način da je zabrana sadržana u navedenoj odredbi opća i objektivna tako da na temelju nje zabranjuje bilo koja mjera upravljanja prometom kojom se uvode razlike između određenih internetskih sadržaja i to neovisno o tome uvodi li ih pružatelj usluga pristupa internetu sporazumom, poslovnom praksom ili nekom drugom vrstom ponašanja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje, može li se utvrditi da postoji povreda članka 3. stavka 3. Uredbe samo na temelju činjenice postojanja diskriminacije a da pritom nisu potrebna daljnja ispitivanja tržišta i učinka pa je stoga u tom slučaju nepotrebna i ocjena usklađenosti s člankom 3. stavcima 1. i 2. Uredbe?

(¹) SL 2015., L 310, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španjolska) — KA protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(predmet C-811/18)

(2019/C 139/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: KA

Druge stranke u žalbenom postupku: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 157. UFEU-a tumačiti na način da je „dodatak za majčinstvo”, koji se dodaje na starosne mirovine na temelju uplate doprinosa, mirovine za nadživjele osobe ili invalidske mirovine zbog trajne nesposobnosti za rad, poput sporne naknade u glavnom predmetu, iz kojeg se u potpunosti i bezuvjetno isključuju umirovljeni očevi koji mogu dokazati da su preuzeli skrb o svojoj djeci, diskriminirajući u području plaća zaposlenih očeva u odnosu na plaće zaposlenih majki?
2. Treba li zabranu diskriminacije na temelju spola utvrđenu u članku 4. stavku 1. Direktive Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (¹) tumačiti na način da joj se protivi nacionalno pravilo, poput članka 60. Real Decreto Legislativo 8/2015 de 30 de octubre por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social (Kraljevska zakonodavna uredba 8/2015 od 30. listopada 2015. kojom se potvrđuje preinačeni tekst Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti), kojim se umirovljene očeve koji mogu dokazati da su preuzeli skrb o svojoj djeci isključuje u potpunosti i bezuvjetno iz dodatka koji se njime utvrđuje radi izračuna starosne mirovine, mirovine za nadživjele osobe ili invalidske mirovine zbog trajne nesposobnosti za rad?

3. Treba li članak 2. stavke 2., 3. i 4. i članak 5. Direktive Vijeća 76/207/EEZ od 9. veljače 1976. o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pogledu pristupa zapošljavanju, strukovnom osposobljavanju i napredovanju te uvjeta rada ⁽²⁾ tumačiti na način da im se protivi mjera, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kojom se umirovljene očeve koji mogu dokazati da su preuzeli skrb o svojoj djeci isključuje u potpunosti i bezuvjetno iz dodatka koji se njome utvrđuje radi izračuna starsosne mirovine, mirovine za nadživjele osobe ili invalidske mirovine zbog trajne nesposobnosti za rad?
4. Protivi li se isključenje žalitelja iz pristupa dodatku koji proizlazi iz španjolskog „dodatka za majčinstvo” zabrani svake diskriminacije iz članka 21. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2000., C 364, str. 1.)?

⁽¹⁾ (SL 1979., L 6, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 7.)

⁽²⁾ SL 1976., L 39, str. 40.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2018. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real protiv RH

(predmet C-836/18)

(2019/C 139/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Druga stranka u žalbenom postupku: RH

Prethodna pitanja

1. Može li s obzirom na članak 68. španjolskog Građanskoga zakonika kojim se propisuje obveza zajedničkog života bračnih drugova zahtjev prema kojem španjolski državljanin koji se nije koristio svojim pravom na kretanje mora ispuniti pretpostavke iz članka 7. stavka 1. Real Decreta 240/2007 kako bi se njegovu bračnom drugu državljaninu treće zemlje priznalo pravo na boravak u skladu s člankom 7. stavkom 2. tog Real Decreta dovesti do povrede članka 20. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ako je španjolski državljanin dužan napustiti područje Unije u cijelosti zbog odbijanja tog prava?

2. U svakom slučaju, a neovisno o tome što je prethodno navedeno odnosno o odgovoru na prethodno pitanje, protivi li se s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije, među ostalim, presudu od 8. svibnja 2018., C-82/16, K. A. i dr./Belgische Staat ⁽¹⁾, članku 20. UFEU-a praksa španjolske države prema kojoj se odredbe članka 7. [Real Decreta] 240/2007 automatski primjenjuju uskraćivanjem dozvole boravka članu obitelji građanina Unije koji se nikada nije koristio slobodom kretanja samo zato što taj građanin Unije ne ispunjava pretpostavke propisane tim člankom, a da pritom nije konkretno i pojedinačno razmotreno postoji li između tog građanina Unije i državljanina treće zemlje odnos zavisnosti koji je takve prirode da neovisno o razlogu i uzimajući u obzir okolnosti slučaja dovodi do toga da se građanin Unije ne bi mogao u slučaju odbijanja dodjele prava boravka državljaninu treće zemlje odvojiti od člana obitelji o kojem ovisi te bi bio dužan napustiti područje Unije?

⁽¹⁾ Presuda od 8. svibnja 2018., K. A. i dr. (Spajanje obitelji u Belgiji) (C-82/16, EU:C:2018:308)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) — kazneni postupak protiv XN

(predmet C-21/19)

(2019/C 139/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Stranka glavnog postupka

XN

Prethodna pitanja

1. Je li točno da tvar koja nije nusproizvod u smislu Direktive 2008/98/EZ ⁽¹⁾ — Okvirne direktive o otpadu — po definiciji nije ni nusproizvod životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. pa ta tvar nije isključena iz područja primjene Uredbe (EZ) br. 1013/2006 ⁽²⁾ na temelju njezina članka 1. stavka 3.? Ili pak nije isključeno da je tvar obuhvaćena definicijom nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. ako ne ispunjava pretpostavke iz članka 5. stavka 1. Okvirne direktive o otpadu, pa ta tvar nije automatski obuhvaćena Uredbom (EZ) br. 1013/2006?
2. Kako treba tumačiti pojam „pošiljke koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 ⁽³⁾” (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009) u smislu članka 1. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1013/2006: misli li se pod tim na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala? Ili se pak pod tim misli na prijevoz materijala predviđenog člankom 48. Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. ⁽⁴⁾ (prethodno članak 8. Uredbe (EZ) br. 1774/2002), koji je ograničen na nusproizvode životinjskog podrijetla ili od njih dobivene proizvode u smislu te odredbe, što znači materijal kategorije 1 i kategorije 2 te određenih proizvoda dobivenih od njih, uključujući prerađene životinjske bjelančevine dobivene od materijala kategorije 3?

3. Ako pod pošiljkama otpada koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009), u smislu članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 treba razumjeti prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala, treba li u tom slučaju članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i dalje tumačiti na način da one obuhvaćaju i pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari te, u slučaju potvrdnog odgovora, je li pritom relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari u toj mješavini? Ili pak nusproizvod životinjskog podrijetla gubi svojstvo nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. i postaje li taj nusproizvod životinjskog podrijetla zbog miješanja s drugom tvari otpad u smislu Uredbe (EZ) br. 1013/2006?

-
- (¹) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravci SL 2014., L 283, str. 65. i SL 2015., L 277, str. 61.)
- (³) Uredba (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (SL 2002., L 273, str. 1.)
- (⁴) Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 2009., L 300, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (Nizozemska) — kazneni postupak protiv YO

(predmet C-22/19)

(2019/C 139/26)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Stranka glavnog postupka

YO

Prethodna pitanja

1. Je li točno da tvar koja nije nusproizvod u smislu Direktive 2008/98/EZ (¹) — Okvirne direktive o otpadu — po definiciji nije ni nusproizvod životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. pa ta tvar nije isključena iz područja primjene Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (²) na temelju njezina članka 1. stavka 3.? Ili pak nije isključeno da je tvar obuhvaćena definicijom nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. ako ne ispunjava pretpostavke iz članka 5. stavka 1. Okvirne direktive o otpadu, pa ta tvar nije automatski obuhvaćena Uredbom (EZ) br. 1013/2006?
2. Kako treba tumačiti pojam „pošiljke koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (³)” (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009) u smislu članka 1. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1013/2006: misli li se pod tim na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala? Ili se pak pod tim misli na prijevoz materijala predviđenog člankom 48. Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. (⁴) (prethodno članak 8. Uredbe (EZ) br. 1774/2002), koji je ograničen na nusproizvode životinjskog podrijetla ili od njih dobivene proizvode u smislu te odredbe, što znači materijal kategorije 1 i kategorije 2 te određenih proizvoda dobivenih od njih, uključujući prerađene životinjske bjelančevine dobivene od materijala kategorije 3?

3. Ako pod pošiljkama otpada koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009), u smislu članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 treba razumjeti prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala, treba li u tom slučaju članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i dalje tumačiti na način da one obuhvaćaju i pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari te, u slučaju potvrdnog odgovora, je li pritom relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari u toj mješavini? Ili pak nusproizvod životinjskog podrijetla gubi svojstvo nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. i postaje li taj nusproizvod životinjskog podrijetla zbog miješanja s drugom tvari otpad u smislu Uredbe (EZ) br. 1013/2006?

-
- (¹) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravci SL 2014., L 283, str. 65. i SL 2015., L 277, str. 61.)
- (³) Uredba (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (SL 2002., L 273, str. 1.)
- (⁴) Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 2009., L 300, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (Nizozemska) — kazneni postupak protiv *P. F. Kamstra Recycling BV*

(predmet C-23/19)

(2019/C 139/27)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Stranka glavnog postupka

P. F. Kamstra Recycling BV

Prethodna pitanja

1. Je li točno da tvar koja nije nusproizvod u smislu Direktive 2008/98/EZ (¹) — Okvirne direktive o otpadu — po definiciji nije ni nusproizvod životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. pa ta tvar nije isključena iz područja primjene Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (²) na temelju njezina članka 1. stavka 3.? Ili pak nije isključeno da je tvar obuhvaćena definicijom nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. ako ne ispunjava pretpostavke iz članka 5. stavka 1. Okvirne direktive o otpadu, pa ta tvar nije automatski obuhvaćena Uredbom (EZ) br. 1013/2006?
2. Kako treba tumačiti pojam „pošiljke koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (³)” (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009) u smislu članka 1. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1013/2006: misli li se pod tim na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala? Ili se pak pod tim misli na prijevoz materijala predviđenog člankom 48. Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. (⁴) (prethodno članak 8. Uredbe (EZ) br. 1774/2002), koji je ograničen na nusproizvode životinjskog podrijetla ili od njih dobivene proizvode u smislu te odredbe, što znači materijal kategorije 1 i kategorije 2 te određenih proizvoda dobivenih od njih, uključujući prerađene životinjske bjelančevine dobivene od materijala kategorije 3?

3. Ako pod pošiljkama otpada koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009), u smislu članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 treba razumjeti prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala, treba li u tom slučaju članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i dalje tumačiti na način da one obuhvaćaju i pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari te, u slučaju potvrdnog odgovora, je li pritom relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari u toj mješavini? Ili pak nusproizvod životinjskog podrijetla gubi svojstvo nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. i postaje li taj nusproizvod životinjskog podrijetla zbog miješanja s drugom tvari otpad u smislu Uredbe (EZ) br. 1013/2006?

-
- (¹) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravci SL 2014., L 283, str. 65. i SL 2015., L 277, str. 61.)
- (³) Uredba (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (SL 2002., L 273, str. 1.)
- (⁴) Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 2009., L 300, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belgija) – A, B, C, D, E protiv Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(predmet C-24/19)

(2019/C 139/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A, B, C, D, E

Tuženik: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

Prethodna pitanja

Treba li članak 2. točku (a) i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42 (¹) tumačiti na način da se članak 99. Besluita van de Vlaamse regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Dekret flamanske vlade od 23. prosinca 2011. o izmjeni Dekreta flamanske vlade od 6. veljače 1991. o utvrđivanju flamanskih propisa o okolišnoj dozvoli i Dekreta flamanske vlade od 1. lipnja 1995. o utvrđivanju općih i sektorskih odredbi u području zdravlja okoliša, u daljnjem tekstu: Dekret od 23. prosinca 2011.) u vezi s prilagodbom tih dekreta tehnološkom razvoju, kojim se u VLAREM II uvodi odjeljak 5.20.6. o postrojenjima za proizvodnju

električne energije iz energije vjetra, te Okružnica „Okvir za procjenu i granični uvjeti za izgradnju vjetroelektrana” iz 2006. (zajedno: predmetni instrumenti), koji sadržavaju različite odredbe o izgradnji vjetroelektrana, uključujući i sigurnosne mjere te standarde buke i sjene definirane s obzirom na područje prostornog planiranja, trebaju kvalificirati kao „plan ili program” u smislu navedenih odredbi direktive? Ako se utvrdi da se prije usvajanja predmetnih instrumenata trebala provesti procjena utjecaja na okoliš, može li sud koji je uputio zahtjev privremeno održati pravne posljedice tih, u tom slučaju, nezakonitih instrumenata? U tom pogledu potrebno je postaviti određena pitanja:

1. Može li se „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42 smatrati provedbeni akt, kao što je predmetna Okružnica, koju je predmetno tijelo nadležno izraditi na temelju svoje diskrecijske ovlasti i ovlasti određivanja politike, zbog čega to tijelo nije u strogom smislu nadležno za izradu „planova ili programa”, te za koju također nije predviđen formalni postupak izrade?
2. Je li dovoljno da se upravnom mjerom ili općim propisom, kao što su predmetni instrumenti, djelomično ograničava diskrecijska ovlast tijela nadležnog za izdavanje dozvola kako bi se smatrali „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42, čak i ako nisu zahtjev niti nužni uvjet za izdavanje dozvola niti se njima postavlja okvir za buduće dozvole, premda zakonodavac Unije tu svrhu smatra sastavnim dijelom pojma „planovi i programi”?
3. Može li se provedbeni akt, kao što je predmetna Okružnica, čija izrada proizlazi iz razloga pravne sigurnosti i stoga je u potpunosti dobrovoljna, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42 te je li takvo tumačenje eventualno protivno sudskoj praksi Suda prema kojoj teleološko tumačenje direktive ne smije bitno odstupati od jasno izražene volje zakonodavca Unije?
4. Može li se odjeljak 5.20.6. VLAREM-a II, koji sadržava pravila čije donošenje nije bilo zakonski uređeno, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42 te je li takvo tumačenje eventualno protivno sudskoj praksi Suda prema kojoj teleološko tumačenje direktive ne smije bitno odstupati od jasno izražene volje zakonodavca Unije?
5. Mogu li se provedbeni akt i normativni vladin dekret, kao što su predmetni instrumenti, koji su ograničeni i okvirni ili kojima se barem ne određuje okvir iz kojeg može proizlaziti pravo na provedbu projekta te kojima se ne daje pravo na okvir u kojem bi projekti mogli biti dozvoljeni, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 2. Direktive 2001/42, „kojima se određuje okvir za buduće odobravanje [...]”, te je li takvo tumačenje eventualno protivno sudskoj praksi Suda prema kojoj teleološko tumačenje direktive ne smije bitno odstupati od jasno izražene volje zakonodavca Unije?
6. Mogu li se provedbeni akt, kao što je Okružnica EME/2006/01- RO/2006/02, koja je čisto okvirna, i/ili normativni vladin dekret, kao što je odjeljak 5.20.6. VLAREM-a II, kojim se samo utvrđuju minimalni pragovi za izdavanje dozvola i koji, u preostalom dijelu, kao opći propis ima potpuno autonoman učinak, pri čemu oboje sadržavaju samo ograničen broj kriterija i uvjeta, ali se niti tom mjerom niti vladinim dekretom ne utvrđuje nijedan kriterij niti uvjet, zbog čega bi se moglo argumentirati da se zbog objektivnih okolnosti može isključiti da mogu imati znatne učinke na okoliš, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) i članka 3. stavaka 1. i 2. Direktive 2001/42 te da je stoga njima kao pravnim aktima kojima se utvrđuju pravila primjenjiva na predmetno područje i kontrolni postupci, propisan skup kriterija i uvjeta za odobravanje i provedbu jednog ili više projekata koji bi mogli imati znatne učinke na okoliš?
7. Ako je odgovor na šesto pitanje niječan, može li sud to samostalno utvrditi nakon donošenja dekreta ili pseudopropisa (kao što su predmetni standardi VLAREM-a i Okružnica)?

8. Može li sud, ako je tek neizravno nadležan za prigovor koji vrijedi *inter partes* i ako iz odgovora na prethodna pitanja proizlazi da su predmetni instrumenti nezakoniti, naložiti da se održe učinci nezakonitog dekreta i/ili okružnice ako nezakoniti instrumenti doprinose cilju zaštite okoliša, koji se također želi postići Direktivom u smislu članka 288. UFEU-a, te ako su ispunjeni uvjeti određeni pravom Unije za takvo održavanje (kako je utvrđeno presudom Association France Nature Environnement)?
9. Može li sud u slučaju niječnog odgovora na osmo pitanje naložiti da se održe učinci pobijanog projekta kako bi se time neizravno ispunili uvjeti određeni pravom Unije za održavanje pravnih posljedica plana ili programa koji su u suprotnosti s Direktivom 2001/42 (kako je utvrđeno presudom Association France Nature Environnement)?

(¹) Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL 2001., L 197, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2019. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) — Telenor Magyarország Zrt. protiv Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(predmet C-39/19)

(2019/C 139/29)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telenor Magyarország Zrt.

Tuženik: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prethodna pitanja

1. Treba li komercijalni sporazum sklopljen između pružatelja usluga pristupa internetu i krajnjeg korisnika, na temelju kojeg taj pružatelj na krajnjeg korisnika primjenjuje tarifu bez dodatnih troškova za upotrebu određenih aplikacija (odnosno promet koji nastaje upotrebom određene aplikacije ne obračunava se kao potrošnja eventualnih podataka niti usporava njezinu brzinu nakon potrošene ugovorene količine podataka) i u skladu s kojim se razlikovanje uspostavlja samo prema uvjetima i u okviru tog sporazuma sklopljenog s krajnjim korisnikom te jedino u pogledu tog krajnjeg potrošača, a ne u odnosu na krajnje korisnike koji nisu strana tog sporazuma, tumačiti u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (¹) (u daljnjem tekstu: Uredba)?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje, treba li članak 3. stavak 3. Uredbe tumačiti na način da je, uzimajući u obzir i uvodnu izjavu 7. Uredbe, radi utvrđivanja povrede nužno na temelju učinka i tržišta razmotriti jesu li se mjerama pružatelja usluga pristupa internetu doista ograničila prava krajnjih korisnika iz članka 3. stavka 1. Uredbe i, ako da, u kojoj mjeri?
3. Neovisno o prvom i drugom prethodnom pitanju, treba li članak 3. stavak 3. Uredbe tumačiti na način da je zabrana utvrđena u navedenoj odredbi bezuvjetna, opća i objektivna tako da se njome zabranjuje svaka mjera upravljanja prometom kojom se uvode razlike između različitih internetskih sadržaja i to neovisno o tome uvodi li ih pružatelj usluga pristupa internetu sporazumom, poslovnom praksom ili nekom drugom vrstom ponašanja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, može li se samo na temelju činjenice postojanja diskriminacije također zaključiti da postoji povreda članka 3. stavka 3. Uredbe, a da pritom nije potrebna dodatna ocjena tržišta i učinka pa je stoga u tom slučaju nepotrebna i ocjena u skladu s člankom 3. stavcima 1. i 2. Uredbe?

(¹) SL 2015., L 310, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Mađarska) — EY protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(predmet C-40/19)

(2019/C 139/30)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EY

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 31. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća (¹) (Direktiva o postupcima), uzimajući u obzir odredbe članka 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, tumačiti na način da je moguće da država članica jamči djelotvornu sudsku zaštitu iako njezini sudovi ne mogu preinačiti odluke donesene u postupcima o azilu, nego ih samo mogu poništiti i vratiti na ponovno odlučivanje?

2. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 31. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o postupcima), uzimajući u obzir odredbe članka 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, tumačiti na način da je s tim pravnim aktima usklađeno zakonodavstvo države članice koje predviđa jedinstveni prekluzivni rok od ukupno 60 dana, neovisno o svim pojedinačnim okolnostima i posebnostima slučaja te o mogućim poteškoćama prilikom dokazivanja?

(¹) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2019. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) —
SONAECOM, SGPS, SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira**

(predmet C-42/19)

(2019/C 139/31)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SONAECOM, SGPS, SA

Druga stranka u postupku: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravilima o odbitku PDV-a, koja su uspostavljena Šestom direktivom o PDV-u (¹), konkretno člankom 4. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavcima 1., 2. i 5., to da žalitelj Sonaecom SGPS odbije pretporez za savjetodavne usluge istraživanja tržišta radi stjecanja kapitalnih udjela ako predmetno stjecanje nije ostvareno?
2. Je li u skladu s pravilima o odbitku PDV-a, koja su uspostavljena Šestom direktivom o PDV-u, konkretno člankom 4. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavcima 1., 2. i 5., to da žalitelj Sonaecom SGPS odbije pretporez za plaćanje provizije društvu BCP radi organiziranja i strukturiranja obveznice namijenjene uključivanju u strukturu financiranja društava povezanih sa žaliteljem, a za koju je trošak u potpunosti snosilo društvo Sonaecom SGPS, odnosno matično društvo grupe, jer predmetna ulaganja nisu bila provedena?

(¹) Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (SL 1977., L 145, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2019. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, S. A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(predmet C-43/19)

(2019/C 139/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, S. A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 1. točku (c) i članke 9., 24., 72. i 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da se radi o isporuci usluga koja je oporeziva PDV-om kada operator električnih komunikacija svojim nekadašnjim korisnicima (kojima je odobrio promocijske pogodnosti koje mogu obuhvaćati besplatne troškove instalacije, besplatnu aktivaciju usluge, besplatnu prenosivost ili besplatne uređaje odnosno primjenu posebnih tarifa, za što se zauzvrat ti korisnici obvezuju na poštovanje razdoblja vjernosti, a koje oni nisu poštovali zbog razloga za koje su sami odgovorni) naplaćuje iznos koji zakonski ne može prelaziti izdatke koje je pružatelj usluga snosio za instalaciju usluge i mora biti proporcionalan pogodnosti odobrenoj korisniku, koja je kao takva utvrđena i kvantificirana u sklopljenom ugovoru, zbog čega taj iznos ne može biti automatski jednak ukupnoj vrijednosti dospjelih neplaćenih obroka na datum raskida?
2. Protivi li se na temelju prethodno navedenih propisa činjenica što se ti iznosi zahtijevaju nakon raskida ugovora kada operator više ne pruža usluge i što se nakon raskida ugovora ne ostvaruje konkretna potrošnja tomu da se takvi iznosi smatraju protučinidbom za isporuku usluga?
3. Treba li se na temelju prethodno navedenih propisa isključiti to da je navedeni iznos protučinidba za isporuku usluga zbog činjenice da su operator i njegovi nekadašnji korisnici, poštujući zakonsku obvezu, unaprijed definirali u okviru ugovora o pristupanju formulu za izračun iznosa koji su nekadašnji korisnici dužni platiti u slučaju nepoštovanja razdoblja vjernosti predviđenog ugovorom o isporuci usluga?
4. Treba li se na temelju prethodno navedenih propisa isključiti to da je navedeni iznos protučinidba za isporuku usluga ako sporan iznos ne odgovara iznosu koji bi operator naplatio tijekom preostalog razdoblja vjernosti u slučaju da nije došlo do raskida ugovora?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2019. uputio Landgericht Saarbrücken (Njemačka) — JC protiv Kreissparkasse Saarlouis

(predmet C-66/19)

(2019/C 139/33)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Saarbrücken

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JC

Tuženik: Kreissparkasse Saarlouis

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. stavak 2. točku (p) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se među tražene informacije o „razdoblj[u]” ili o „drug[im] uvjet[ima] koji uređuju [...] ostvarivanje [prava na povlačenje iz ugovora o kreditu]” ubrajaju i pretpostavke za početak roka za povlačenje?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Protivi li se članku 10. stavku 2. točki (p) Direktive 2008/48/EZ tumačenje prema kojem je obavijest o pravu na povlačenje iz ugovora o kreditu „jasna” i „sažeta” ako ona sama u pogledu početka roka za povlačenje iscrpno ne navodi obvezne informacije koje treba dati kako bi rok počeo teći, nego u tom pogledu upućuje na nacionalnu odredbu — u ovom slučaju članak 492. stavak 2. BGB-a [(Građanski zakonik)] u verziji koja je bila na snazi do 12. lipnja 2014. — koja pak dalje upućuje na druge nacionalne odredbe — u ovom slučaju na članak 247. stavke 3. do 13. EGBGB-a [(Uvodni zakon za Građanski zakonik)] u verziji koja je bila na snazi do 12. lipnja 2014. te se od potrošača očekuje da pročita brojne zakonske odredbe u različitim zakonima kako bi shvatio koje se obvezne informacije moraju navesti kako bi rok za povlačenje iz njegova ugovora o kreditu počeo teći?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan (to jest ako se načelno ništa ne protivi upućivanju na nacionalna zakonska pravila):

Protivi li se članku 10. stavku 2. točki (p) Direktive 2008/48/EZ tumačenje prema kojem je obavijest o pravu na povlačenje iz ugovora o kreditu „jasna” i „sažeta” ako upućivanje na nacionalnu zakonsku odredbu — u ovom slučaju članak 492. stavak 2. BGB-a u verziji koja je bila na snazi od 30. srpnja 2010. do 12. lipnja 2014. — i njezino daljnje upućivanje — u ovom slučaju na članak 247. stavke 3. do 13. EGBGB-a u verziji koja je bila na snazi od 4. kolovoza 2011. do 12. lipnja 2014. — nužno dovodi do toga da potrošač uz samo čitanje odredaba mora provesti i pravnu kvalifikaciju — primjerice u pogledu toga je li mu kredit odobren po uobičajenim uvjetima za ugovore osigurane hipotekom na nekretnini i njihovo prijelazno financiranje ili pak u pogledu toga je li riječ o povezanim ugovorima kako bi mogao jasno shvatiti koje mu se obvezne informacije moraju pružiti kako bi rok za povlačenje iz njegova ugovora o kreditu počeo teći?

⁽¹⁾ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. siječnja 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — KD protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(predmet C-67/19)

(2019/C 139/34)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KD

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 31. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (Direktiva o postupcima), uzimajući u obzir odredbe članka 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, tumačiti na način da je moguće da država članica jamči djelotvornu sudsku zaštitu iako njezini sudovi ne mogu preinačiti odluke donesene u postupcima o azilu, nego ih samo mogu poništiti i vratiti na ponovno odlučivanje?
2. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 31. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o postupcima), uzimajući u obzir odredbe članka 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, tumačiti na način da je s tim pravnim aktima usklađeno zakonodavstvo države članice koje predviđa jedinstveni prekluzivni rok od ukupno 60 dana, neovisno o svim pojedinačnim okolnostima i posebnostima slučaja te o mogućim poteškoćama prilikom dokazivanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. siječnja 2019. uputio Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) — Belgische Staat (Belgijska država), koju zastupa ministar za rad, gospodarstvo i zaštitu potrošača, koji je nadležan za vanjsku trgovinu, Belgische Staat, koju zastupa generalni direktor Generalne direkcije za gospodarsku inspekciju protiv Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(predmet C-73/19)

(2019/C 139/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Belgische Staat (Belgijska država), koju zastupa ministar za rad, gospodarstvo i zaštitu potrošača, koji je nadležan za vanjsku trgovinu, Belgische Staat, koju zastupa generalni direktor Generalne direkcije za gospodarsku inspekciju, generalni direktor Generalne direkcije za gospodarsku inspekciju

Protivnici žalitelja: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Prethodno pitanje

Predstavlja li spor, u kojem je riječ o tužbi koju je podnijela belgijska država protiv nizozemskih društava u skladu s člankom 14. Zakona od 30. srpnja 2013. o preprodaji ulaznica za priredbe, i u skladu s člankom XVII.7 WER-a, radi utvrđenja i propuštanja protupravnih tržišnih i/ili poslovnih praksi na štetu potrošača, pri čemu se ta društva iz Nizozemske putem internetskih stranica obraćaju uglavnom belgijskim klijentima s ciljem preprodaje ulaznica za priredbe u Belgiji, građansku ili trgovačku stvar u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾, i može li sudska odluka donesena u takvom sporu iz tog razloga potpadati pod područje primjene te uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.).

Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-691/14, Servier i dr. protiv Komisije

(predmet C-176/19 P)

(2019/C 139/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin, F. Castilla Contreras, J. Norris, C. Vollrath, agenti)

Druge stranke u postupku: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Zahtjevi

— Poništiti točke 1., 2., i 3. presude kojima se poništava (i) članak 4. odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. o postupku primjene članka 101. i 102. UFEU-a [predmet AT.39612 — Périndopril (Servier)] u mjeri u kojoj se njime utvrđuje sudjelovanje društva Servier u sporazumima koje je društvo Servier sklopilo s društvom Krka, (ii) članak 7. stavak 4. točka (b) odluke kojim se utvrđuje novčana kazna izrečena protiv društva Servier zbog sklapanja tih sporazuma, (iii) članak 6. odluke kojim se utvrđuje povreda članka 102. UFEU-a koju je počinilo društvo Servier i (iv) članak 7. stavak 6. odluke kojim se utvrđuje iznos novčane kazne izrečene društvu Servier za tu povredu;

- poništiti presudu u mjeri u kojoj se njome prilozi A 286 i A 287 tužbi i prilog C 29 replici proglašavaju dopuštenima (t. 1461., 1462. i 1463. presude);
- konačno odlučiti o tužbi za poništenje odluke koju je podnijelo društvo Servier i odbiti njegov zahtjev za poništenje članka 4., članka 7. stavka 4. točke (b), članka 6. i članka 7. stavka 6. odluke i prihvatiti Komisijin zahtjev za proglašavanje priloga A 286 i A 287 tužbi pred Općim sudom i priloga C 29 replici pred Općim sudom nedopuštenima (t. 1461. do 1463. presude);
- naložiti društvu Servier snošenje svih troškova ovog žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi Komisija se poziva na *prvu skupinu žalbenih razloga* povezanih s povredom članka 101. UFEU-a [poništenje točaka 1. i 3. izreke presude u mjeri u kojoj se njima poništavaju članak 4. i članak 7. stavak 4. točka (b) odluke kojima se utvrđuje da su tri sporazuma sklopljena između društva Servier i dr. i društva Krka predstavljala jedinstvenu povredu članka 101. UFEU-a i kojima se društvu Servier naložilo plaćanje novčane kazne].

Prvi žalbeni razlog za djelomično poništenje temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio kada je smatrao da društvo Krka nije bilo izvor konkurentskog pritiska na društvo Servier u vrijeme predmetnih sporazuma.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio analizirajući sadržaj i ciljeve sporazuma o licenci kao poticaj za društvo Krka da prihvati ograničenja mirnog rješavanja spora.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio u primjeni koncepta ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a.

Četvrti žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio u analizi namjere stranaka u pogledu primjene članka 101. UFEU-a.

Peti žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio uzevši u obzir učinke koje licenca u korist tržišnog natjecanja ima na tržištima koja nisu obuhvaćena povredom članka 101. stavka 1. UFEU-a koja je utvrđena odlukom.

Šesti žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio u analizi cilja sporazuma o prijenosu.

Sedmi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava u primjeni koncepta ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na učinke u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a.

Nadalje, Komisija se poziva na *drugu skupinu žalbenih razloga* povezanih s povredom članka 102. UFEU-a (poništenje točaka 2. i 3. izreke presude u mjeri u kojoj se njima poništavaju članak 6. i članak 7. stavak 6. odluke kojima se utvrđuje da je društvo Servier povrijedilo članak 102. UFEU-a i kojima se društvu Servier nalaže plaćanje novčane kazne).

Osmi žalbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio u svojoj analizi uzimanja u obzir kriterija cijene prilikom određivanja tržišta gotovih proizvoda.

Deveti žalbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio u svojoj analizi uzimanja u obzir terapijske zamjenjivosti prilikom određivanja tržišta gotovih proizvoda.

Deseti žalbeni razlog temelji se na nedopuštenosti određenih priloga.

Jedanaesti žalbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio u svojoj analizi tehnološkog tržišta.

Žalba koju je 28. veljače 2019. podnio Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-691/14, Servier i dr. protiv Komisije

(predmet C- 201/19 P)

(2019/C 139/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA (zastupnici: M. Utges Manley, *Solicitor*, A. Robert, *advocate*, J. Killick, J. Jourdan, T. Reymond, O. de Juvigny, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Zahtjevi

Kao prvo, s obzirom na žalbene razloge 1. do 5. kojima se osporava postojanje povrede članka 101. UFEU-a:

- poništiti točke 4., 5. i 6. izreke presude koju je Opći sud donio 12. prosinca 2018. u predmetu T-691/14, Servier/Komisija;
- poništiti članak 1. točku (b), članak 2. točku (b), članak 3. točku (b) i članak 5. točku (b) te, posljedično članak 7. stavak 1. točku (b), članak 7. stavak 2. točku (b), članak 7. stavak 3. točku (b) i članak 7. stavak 5. točku (b) odluke Komisije br. C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. [AT.39.612 — Périndopril (Servier)], ili ako se to ne učini, vratiti predmet Općem sudu na odlučivanje o učincima dotičnih sporazuma;

podredno, s obzirom na žalbeni razlog 6.:

- poništiti točke 4. i 5. izreke presude u mjeri u kojoj se njome potvrđuju zaključci odluke o postojanju različitih povreda i kumulativnih novčanih kazni za sporazume Niche i Matrix; posljedično, poništiti članak 1. točku (b), članak 2. točku (b), članak 7. stavak 1. točku (b) i članak 7. stavak 2. točku (b) odluke;

i podredno:

- poništiti točke 4. i 5. izreke presude i članak 7. stavak 1. točku (b), članak 7. stavak 2. točku (b), članak 7. stavak 3. točku (b) i članak 7. stavak 5. točku (b) odluke s obzirom na žalbene razloge 7.1 i 7.2 kojima se osporavaju načelo i iznos svih novčanih kazni;
- poništiti točku 5. izreke presude i članak 5. točku (b) i članak 7. stavak 5. točku (b) odluke s obzirom na žalbeni razlog 5.4 koji se odnosi na trajanje navodne povrede i izračun novčane kazne u vezi s sporazumom sklopljenim između društava Servier i Lupin i posljedično odrediti novčanu kaznu izvršavajući svoju punu nadležnost.

U svakom slučaju:

- naložiti Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom, koji je zajednički svim sankcioniranim sporazumima, društvo Servier tvrdi da je presuda pravno pogrešna jer se temelji na širokom poimanju koje nije u skladu sa sudskom praksom o pojmu povrede s obzirom na cilj. Presudom se zanemario izostanak iskustva i očito ograničenje te se ona temeljila na mehaničkom testu koji zanemaruje kontekst i dvojake učinke predmetnih sporazuma o nagodbi.

Drugim žalbenim razlogom, koji je također zajednički, društvo Servier smatra da se presudom pogrešno primjenjuje sudska praksa koja se odnosi na pojam potencijalnog tržišnog natjecanja i da se ona temelji na neosnovanom prebacivanju tereta dokazivanja.

Treći žalbeni razlog temelji se na tvrdnji da sporazumi sklopljeni istog dana s društvom Matrix i njegovim distributerom društvom Niche nisu protivni tržišnom natjecanju s obzirom na cilj. Prema mišljenju društva Servier, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kvalificirajući te poduzetnike kao potencijalne konkurente i kada je smatrao da su isplate štetne te da nisu svojstvene mirnom rješavanju spora.

Svojim četvrtim žalbenim razlogom, društvo Servier navodi pogreške koje se tiču prava u vezi s sporazumom sklopljenim s društvom Teva, koji više nije protivan tržišnom natjecanju s obzirom na cilj, uzevši u obzir pravni i ekonomski kontekst u kojem se nalazi, njegove dvojake učinke i komplementarnost stranaka, s obzirom na to da je društvo Teva, za razliku od društva Servier, distributer generičkih lijekova u Velikoj Britaniji.

Peti žalbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava u vezi sa sporazumom s društvom Lupin. Opći sud je trebao ispitati učinke sporazuma zbog njegovog barem dvojakog, ako ne i protutržišnog dosega. Podredno, pogreška zahvaća trajanje povrede, a time i izračun novčane kazne.

Podredno, društvo Servier šestim žalbenim razlogom navodi da je Opći sud trebao poništiti odluku u mjeri u kojoj se njome sankcionira sporazum sklopljen s društvom Matrix, uz onaj potpisan s društvom Niche, iako se nije radilo o različitim povredama.

Još podređnije, sedmi žalbeni razlog odnosi se na zahtjev za poništenje presude u mjeri u kojoj se njome potvrđuje način određivanja novčane kazne.

Žalba koju je 28. veljače 2019. podnio Biogaran protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-677/14, Biogaran protiv Komisije

(predmet C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Biogaran (zastupnici: M. Utges Manley, *Solicitor*, A. Robert, *advocate*, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- U potpunosti poništiti presudu koju je Opći sud donio 12. prosinca 2018. u predmetu T-677/14;
- poništiti članak 1. točku (b) podtočku (iv), članak 7. stavak 1. točku (b) i članak 8. Odluke Komisije C(2014) 4955 *final*, [predmet AT.39612 — Périndopril (Servier)], u mjeri u kojoj se odnose na društvo Biogaran;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom društvo Biogaran navodi da je presuda zahvaćena pogreškama koje se tiču prava jer se njome potvrđuje nezakonitost licence s obrazloženjem da mirno rješavanje spora ima protutržišni cilj. Prema mišljenju žalitelja, presuda se temelji na širokom poimanju pojma povrede s obzirom na cilj i njome se zanemaruje izostanak iskustva i očito ograničenje. Osim toga, presuda se temelji na pogrešnom pravnom testu kojim se zanemaruje kontekst mirnog rješavanja spora o kojem su se sporazumjela društva Servier i Niche te činjenica da potonja društva nisu bila potencijalni konkurenti.

Drugim žalbenim razlogom društvo Biogaran ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava zamijenivši vlastito obrazloženje s Komisijinim. Opći sud smatra da je navodno poticanje društva Biogarana bilo „odlučujuće” zbog toga što je odredilo odluku društva Niche da ne uđe na tržište. Međutim, ni u obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku niti u odluci ne podržava se niti utvrđuje da je to poticanje, kvalificirano samo kao „dodatno”, bilo „odlučujuće” prilikom prihvaćanja uvjeta mirnog rješavanja spora društva Niche.

Društvo Biogaran trećim žalbenim razlogom navodi da Opći sud nije uzeo u obzir načelo proporcionalnosti i ciljeve članka 101. UFEU-a time što je, pored odgovornosti matičnog društva, utvrdio njegovu odgovornost. Budući da je Opći sud presudio da je matično društvo izravno sudjelovalo u povredi i da je upotrijebilo svoje nadzorne ovlasti da bi njegovo društvo kćer pridonijelo njegovu vlastitu protupravnom ponašanju, na način da društvo kćer nije imalo nikakvu autonomiju, ne može se smatrati da je osim matičnog društva odgovorno društvo kći, a da se ne prekorači ono što je nužno potrebno za pravilnu primjenu pravila tržišnog natjecanja.

Četvrtim žalbenim razlogom društvo Biogaran smatra da presudu treba ukinuti jer se njome potvrđuju načelo i način izračuna novčane kazne, unatoč prirodi ovog predmeta koja je složena i bez presedana te izostanku bilo kakve odlučujuće uloge društva Biogaran.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 6. ožujka 2019. — Hamas protiv Vijeća

(predmet T-289/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i drugih subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Mogućnost da se tijelo treće države smatra nadležnim tijelom u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva”)

(2019/C 139/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Hamas (Doha, Katar) (zastupnik: L. Glock, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku B. Driessen i N. Rouam, zatim B. Driessen i F. Naert te naposljetku B. Driessen, F. Naert i A. Sikora-Kaléda, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: u početku F. Castillo de la Torre i R. Tricot, zatim F. Castillo de la Torre, L. Baumgart i C. Zadra, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/521 od 26. ožujka 2015. o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2014/483/ZVSP (SL 2015., L 82, str. 107.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/513 od 26. ožujka 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 790/2014 (SL 2015., L 82, str. 1) u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Hamas će, osim vlastitih troškova, snositi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Ateknea Solutions Catalonia protiv Komisije(predmet T-69/16) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovori zaključeni u sklopu Šestog okvirnog programa za istraživanje i tehnološki razvoj (2002.-2006.) — Povrat troškova nastalih tužitelju uvećanih za zatezne kamate — Prihvatljivi troškovi — Ugovorna odgovornost”)

(2019/C 139/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt i S. Moya Izquierdo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku L. Grønfeldt i M. Siekierzyńska, zatim M. Siekierzyńska i R. Lyal, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži da se Komisiji naloži da tužitelju plati iznos od 1 258 533,89 eura ili, podredno, iznos od 1 025 845,29 eura.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ateknea Solutions Catalonia, SA, nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Drex Technologies protiv Vijeća(predmet T-414/16) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)

(2019/C 139/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Drex Technologies SA (Tortola, Britanski Djevičanski Otoci) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Kyriakopoulou, G. Étienne i A. Vitro, zatim S. Kyriakopoulou, A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.) i naknadnih akata za njezinu provedbu, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16.) u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Drex Technologies SA nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.*

(¹) SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Almashreq Investment Fund protiv Vijeća

(predmet T-415/16) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)

(2019/C 139/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Almashreq Investment Fund (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Kyriakopoulou, G. Étienne i A. Vitro, zatim S. Kyriakopoulou i A. Vitro, te naposljetku S. Kyriakopoulou, A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.) i naknadnih akata za njezinu provedbu, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Almashreq Investment Fund* nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Souruh protiv Vijeća**(predmet T-440/16) (¹)**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)

(2019/C 139/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Souruh SA (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Kyriakopoulou, G. Étienne i A. Vitro, zatim S. Kyriakopoulou i A. Vitro, te naposljetku S. Kyriakopoulou, A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.) i naknadnih akata za njezinu provedbu, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Souruh SA* nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2019. — Fútbol Club Barcelona protiv Komisije(predmet T-865/16) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Potpore koje su španjolska tijela dodijelila u korist određenih profesionalnih nogometnih klubova — Povlaštena stopa poreza na prihod koja se primjenjuje na klubove koji su ovlašteni koristiti status neprofitnog subjekta — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem — Sloboda poslovnog nastana — Prednost“)

(2019/C 139/44)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: u početku J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco i C. Iglesias Megías, a potom J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset et A. Sellés Marco, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Luengo, B. Stromsky i P. Němečková, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnici: u početku A. Gavela Llopis i J. García-Valdecasas Dorrego, a potom A. Gavela Llopis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije (EU) 2016/2391 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju provodi Španjolska za određene nogometne klubove (SL 2016., L 357, str. 1.)

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije (EU) 2016/2391 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju provodi Španjolska za određene nogometne klubove.
2. Tužitelj će snositi vlastite troškove kao i troškove Komisije.
3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Pethke protiv EUIPO-a(predmet T-169/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Raspoređivanje — Preraspoređivanje voditelja službe na mjesto glavnog administratora — Članak 7. stavak 1. Pravilnika o osoblju — Interes službe — Istovrijednost radnih mjesta — Diskriminacija na temelju spola — Proporcionalnost — Tužba za naknadu štete — Nedopuštenost — Nepoštovanje presudskog postupka“)

(2019/C 139/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ralph Pethke (Alicante, Španjolska) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukošūtė, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a, kojim se traži, s jedne strane, poništenje Odluke izvršnog direktora EUIPO-a od 17. listopada 2016. kojom se promijenilo tužiteljevo raspoređivanje s radnog mjesta direktora odjela „Operacije” na radno mjesto u odjelu „Pracanje” EUIPO-a i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ralphu Pethkeu nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Yellow Window protiv EIGE-a

(predmet T-439/17) (¹)

(„Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga provedbe studije o genitalnom sakaćenju žena — Odbijanje ponude drugog ponuditelja — Obveza obrazlaganja — Usklađenost komentara i brojčane ocjene — Izvanugovorna odgovornost”)

(2019/C 139/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Yellow Window (Antwerpen, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europski institut za ravnopravnost spolova (zastupnici: V. Ost i M. Vanderstraeten, odvjetnici)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke EIGE-a od 8. svibnja 2017. kojom se odbija tužiteljeva ponuda podnesena u postupku javne nabave EIGE/2017/OPER/04 kao i odluka kojima je prihvaćena ponuda koju je podnijelo društvo Y i kojima mu je dodijeljen taj ugovor, kao drugo, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete nastale zbog tih oduka i, kao treće, podredno, zahtjev za naknadu štete zbog nepravilnosti počinjenih prilikom sklapanja tog ugovora.

Izreka

1. Poništavaju se odluka Europskog instituta za ravnopravnost spolova (EIGE) od 8. svibnja 2017. kojom je odbijena ponuda koju je Yellow Window NV podnio u postupku provedbe javne nabave EIGE/2017/OPER/04 i odluke od 8. svibnja 2017. o prihvaćanju ponude društva Y u okviru tog postupka i dodjeli ugovora tom ponuditelju.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Yellow Window snosit će 25 % vlastitih troškova, a EIGE će snositi vlastite troškove i 75 % troškova društva Yellow Window.

(¹) SL C 338, 9. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Eurosupport — Fineurop support protiv EIGE-a

(predmet T-450/17) (¹)

(„Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga provedbe studije o genitalnom sakaćenju žena — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Obveza obrazlaganja — Usklađenost između komentara i brojčane ocjene — Izvanugovorna odgovornost”)

(2019/C 139/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eurosupport — Fineurop support Srl (Milano, Italija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europski institut za ravnopravnost spolova (zastupnici: V. Ost i M. Vanderstraeten, odvjetnici)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja EIGE-ove odluke od 8. svibnja 2017. o odbijanju tužiteljeve ponude u postupku EIGE/2017/OPER/04 i odluka kojima je ponuda društva Y ocijenjena uspješnom i kojima se ugovor dodjeljuje tom društvu, kao drugo, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete pretrpljene zbog tih odluka i kao treće, podredno, zahtjev za naknadu štete zbog počinjenih nepravilnosti prilikom dodjele tog ugovora.

Izreka

1. Više nije potrebno odlučiti o odlukama Europskog instituta za ravnopravnost spolova (EIGE) od 8. svibnja 2017. kojima se ponuda društva Y u postupku javne nabave EIGE/2017/OPER/04 ocjenjuje uspješnom i tom društvu dodjeljuje ugovor.

2. Poništava se odluka EIGE-a od 8. svibnja 2017. o odbijanju ponude koju je Eurosupport –Fineurop support Srl podnio u okviru tog postupka.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Eurosupport –Fineurop support snosit će 25 % vlastitih troškova, a EIGE će snositi vlastite troškove i 75 % troškova Eurosupport –Fineurop supporta.

(¹) SL C 357, 23. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 27. veljače 2019. — Aytekin protiv EUIPO-a — Dienne Salotti (Dienne)

(predmet T-107/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dienne — Raniji figurativni žig Europske unije ENNE — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 139/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Erkan Aytekin (Ankara, Turska) (zastupnik: V. Martín Santos, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i G. Sakalaite-Orlovskiene, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Dienne Salotti SRL (Altamura, Italija) (zastupnik: D. Russo, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. prosinca 2017. (predmet R 1444/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Erkana Aytেকina i društva Dienne Salotti.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Erkanu Aytekinu nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova koji su u ovom postupku nastali Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društvu Dienne Salotti Srl.

(¹) SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Pozza protiv Parlamenta(predmet T-216/18) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Naknada — Naknada za život u inozemstvu — Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju — Mjesto obavljanja glavne profesionalne djelatnosti — Međuinstitucijski premještaj — Odluka da se više neće dodjeljivati naknada za život u inozemstvu — Nadležnost — Legitimna očekivanja”)

(2019/C 139/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Geoffray Pozza (Waldbillig, Luxembourg) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: J. Van Pottelberge i M. Windisch, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i radi poništenja odluke od 8. lipnja 2017. kojom Parlament tužitelju više ne dodjeljuje naknadu za život u inozemstvu od dana njegova stupanja na dužnost.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Geoffrayu Pozzi nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 211, 18. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 5. ožujka 2019. — Meblo Trade protiv EUIPO-a — Meblo Int (MEBLO)(predmet T-263/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije MEBLO — Stvarna uporaba žiga — Članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001 — Dokaz stvarne uporabe”)

(2019/C 139/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Meblo Trade d.o.o. (Zagreb, Hrvatska) (zastupnik: A. Ivanova, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovenija) (zastupnik: A. Plesničar, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. veljače 2018. (predmet R 883/2017-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Meblo Trade i Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Meblo Trade d.o.o. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 6. ožujka 2019. — Serenity Pharmaceuticals protiv EUIPO-a — Gebro Holding (NOCUVANT)

(predmet T-321/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NOCUVANT — Raniji verbalni žigovi NOCUTIL — Dokaz stvarne uporabe — Članak 47. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 139/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Serenity Pharmaceuticals LLC (Milford, Pensilvanija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Day, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukošiuūtė i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Gebro Holding GmbH (Fieberbrunn, Austrija) (zastupnik: M. Konzett, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2018. (predmet R 584/2017-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Gebro Holding i Allergan, Inc.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Serenity Pharmaceuticals LLC* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 240, 9. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 28. veljače 2019. — Lotte protiv EUIPO-a — Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)

(predmet T-459/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije PEPERO original — Raniji nacionalni trodimenzionalni žig — Duguljasti oblik keksa djelomično prelivenog čokoladom — Proglašenje žiga ništavim — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Raniji žig koji se sastoji od oblika proizvoda — Uporaba žiga kao žiga — Nepostojanje izmjene razlikovnog karaktera”)

(2019/C 139/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Lotte Corp. (Seul, Južna Koreja) (zastupnik: G. Ringeisen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Générale Biscuit-Glico France (Clarmart, Francuska) (zastupnik: A. Lecomte, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. svibnja 2018. (predmet R 913/2017-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Générale Biscuit-Glico France i Lotte.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Lotte Corp.* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 364, 8. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Miserini Johansson protiv EIB-a(predmet T-870/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Osoblje EIB-a — Produljeni ili ponovljeni izostanak zbog bolesti ili nesreće koje nisu profesionalne — Smanjena naknada plaće nakon dvanaest mjeseci izostanka — Članak 33. Pravilnika o osoblju EIB-a — Postupak za priznanje profesionalnog uzroka bolesti”)

(2019/C 139/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Virna Miserini Johansson (Luxembourg, Luksembourg) (zastupnik: A. Senes, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: T. Gilliams, G. Faedo i K. Carr, agenti, uz asistenciju J. Curralla i B. Wägenbaura, odvjetnikâ)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i članka 50.a Statuta Suda Europske unije radi, kao glavni zahtjev, za poništenje odluke EIB-a od 25. siječnja 2016. i za naknadu imovinske i neimovinske štete povezane s tom odlukom i, podredno, samo za naknadu imovinske i neimovinske štete koja čini glavni zahtjev kao i za naknadu troškova povezanih sa zdravstvenim problemima koje je razvila zbog teškog stresa koji je tužiteljica pretrpjela i koji EIB-ov sustav zdravstvenog osiguranja ne naknađuje.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Virni Miserini Johansson nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Sports Group Denmark protiv EUIPO-a — K&L (WHISTLER)(predmet T-836/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2019/C 139/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Danska) (zastupnik: E. Skovbo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. listopada 2017. (predmet R 311/2017-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava K&L i Sports Group Denmark.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak po tužbi.*
2. *Društvu Sports Group Denmark A/S nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 63, 19. 2. 2018.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — PAN Europe protiv Komisije

(predmet T-25/18) (¹)

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Dokumenti vezani uz endokrine disruptore — Povlačenje odluke o odbijanju pristupa — Otkrivanje nakon podnošenja tužbe — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)

(2019/C 139/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: B. Kloostra, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Buchet, I. Naglis i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2017) 7604 *final* od 9. studenoga 2017. jer se njome odbija pristup dokumentima vezanima uz endokrine disruptore.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom tužbe.*
2. *Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 104, 19. 3. 2018.

Rješenje Općeg suda od 28. veljače 2019. — Briselska regija protiv Komisije**(predmet T-178/18) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar glifosat — Produljenje uvrštenja Priloga Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)**

(2019/C 139/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Briselska regija (zastupnici: A. Bailleux i B. Magarinos Rey, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, A. Lewis, I. Naglis i G. Koleva, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/2324 od 12. prosinca 2017. o produljenju odobrenja aktivne tvari glifosat u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2017., L 333, str. 10.).

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju koje su podnijeli Justice Pesticides, Valonska regija, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Health & Environment Alliance (HEAL), Nature & Progrès Belgique (Nature & Progrès), SomeOfUs, WeMove Europe (WeMove.EU), Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Helm AG, Barclay Chemicals Manufacturing Ltd, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh TKI D.O.O. i Albaugh UK Ltd.*

3. *Briselska regija snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.*
4. *Briselska regija, Komisija, Justice Pesticides, Valonska regija, PAN Europe, HEAL, Nature & Progrès, SomeOfUs, WeMove.EU, Monsanto Europe, Monsanto Company, Helm, Barclay Chemicals Manufacturing, Albaugh Europe, Albaugh TKI D.O.O. i Albaugh UK snosit će vlastite troškove u vezi sa zahtjevima za intervenciju.*

(¹) SL C 190, 4. 6. 2018.

Rješenje Općeg suda od 28. veljače 2019. — Gollnisch protiv Parlamenta

(predmet T-375/18) (¹)

(„Tužba za poništenje i naknadu štete — Pravo institucija — Europski parlament — Rad delegacije izvan Unije — Odluka predsjednika izaslanstva za odnose s Japanom — Popis osoba ovlaštenih prisustvovati međuparlamentarnom sastanku u Japanu koji nije uključivao tužiteljevo ime — Rok za podnošenje tužbe — Nepravodobnost — Akt koji se ne može pobijati — Nepoštovanje formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)

(2019/C 139/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francuska) (zastupnik: B. Bonnefoy-Claudet, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: C. Burgos i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kao prvo, za poništenje odluke predsjednika izaslanstva za odnose s Japanom od 20. ožujka 2018. o utvrđivanju popisa osoba ovlaštenih prisustvovati međuparlamentarnom sastanku u Japanu i, podredno, za poništenje dvaju implicitnih odluka o odbijanju, i s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog tog akta.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Bruno Gollnisch snosit će, osim vlastitih, troškove Europskog parlamenta.*

(¹) SL C 364, 8. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — SFIE-PE protiv Parlamenta**(predmet T-401/18) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Institucionalno pravo — Štrajk usmenih prevoditelja — Mjere koje je donio Europski parlament u vezi s minimalnom radnom obvezom usmenih prevoditelja — Akt koji se ne može pobijati — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost”)**

(2019/C 139/58)

Jezik postupka: francuski

StrankeTužitelj: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Bruxelles, Belgija)
(zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: O. Caisou-Rousseau i E. Taneva, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 263. i 268. UFUE-a da se, s jedne strane, poništi odluka glavnog direktora za kadrovske poslove Parlamenta od 2. srpnja 2018. o minimalnoj radnoj obvezi usmenih i konferencijskih prevoditelja na dan 3. srpnja 2018. i naknadne odluke glavnog direktora za kadrovske poslove Parlamenta o minimalnoj radnoj obvezi usmenih i konferencijskih prevoditelja na dane 4., 5., 10. i 11. srpnja 2018. i da se, s druge strane, Parlamentu naloži plaćanje naknade za neimovinsku štetu uzrokovanu tim odlukama, koja se procjenjuje *ex aequo et bono* na 10 000 eura.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Vijeća Europske unije.
3. Nalaže se Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE) snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite, osim onih povezanih sa zahtjevom za intervenciju Vijeća.
4. SFIE-PE, Europski parlament i Vijeće snosit će vlastite troškove povezane sa zahtjevom za intervenciju Vijeća.

⁽¹⁾ SL C 364, 8. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 28. veljače 2019. — eSlovensko Bratislava protiv Komisije**(predmet T-460/18) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Ugovori o javnoj nabavi — Prijebaj tražbina — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)**

(2019/C 139/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovačka) (zastupnik: B. Fridrich, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Verheecke, J. Estrada de Solà i F. van den Berghe, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje odluke sadržane u dopisu Komisije od 22. lipnja 2018. o naplati iznosa od 229 711,16 eura prijebom isplate koju je Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA) trebala izvršiti tužitelju s tražbinom Komisije prema eSlovenskom.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom ove tužbe.*
2. *Svaka će stranka snositi vlastite troškove.*

(¹) SL C 328, 17. 9. 2018.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — ND (*) i OE (*) protiv Komisije

(predmet T-581/18) (¹)

(„Tužba za poništenje — Navodna diskriminacija između europskih službenika i ostalih stanovnika dotične države članice u pogledu načina izračuna neto dohotka prilikom utvrđivanja naknada za određene socijalne usluge — Usklađivanje sustava socijalne sigurnosti — Obustava postupka povodom pritužbe — Nepokretanje postupka zbog povrede obveze — Nedopuštenost”)

(2019/C 139/60)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: ND (*), OE (*) (zastupnik: A. Bove, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: D. Martin, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-u, kojim se traži poništenje odluke sadržane u dopisu Komisije od 27. srpnja 2018., dostavljenom tužiteljima 30. srpnja 2018., o obustavi postupka povodom njihove pritužbe protiv Grada Luxembourg, Luksemburške Države i Cour administrative de Luxembourg (Upravni sud u Luxembourg).

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. ND (*) i OE (*) nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 5. veljače 2019. — Trifolio-M i dr. protiv EFSA-e**(predmet T-675/18 R)****(„Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Sredstva za zaštitu bilja — Postupak preispitivanja odobrenja aktivne tvari azadirachtina — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje — Nepostojanje fumus boni juris”)**

(2019/C 139/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Njemačka), Oxon Italia SpA (Milan, Italija), Mitsui AgriScience International SA (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: C. Mereu i S. Englebert, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost hrane (zastupnici: D. Detken i S. Gabbi, agenti, uz asistenciju S. Raesa, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a za suspenziju primjene Odluke izvršnog direktora Europske agencije za sigurnost hrane od 11. rujna 2018. o zahtjevima za povjerljivo postupanje sa zaključcima o stručnom pregledu procjene rizika od uporabe aktivne tvari azadirachtina kao pesticida (EFSA1LA1DEC/1977743/2018).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Poništava se rješenje od 20. studenoga 2018., Trifolio-M i dr./EFSA, (T-675/18 R).
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Tužba podnesena 30. siječnja 2019. — Cham Holding i Bena Properties protiv Vijeća**(predmet T-55/19)**

(2019/C 139/62)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Cham Holding Co. SA (Damask, Sirija) i Bena Properties Co. SA (Damask) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi njihovu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji popravlanje ukupne štete koju su oni pretrpjeli u pravičnom iznosu koji odredi Opći sud;
- podredno, naloži imenovanje vještaka radi utvrđivanja ukupnog opsega štete koju su pretrpjeli tužitelji;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelji navode jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju su oni pretrpjeli a za koju bi bilo odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tomu da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezine naknadne provedbene mjere, nezakonite. Kao prvo, njima se povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, njima se nanosi šteta pravu vlasništva tužitelja, i pravu na poštovanje njihova ugleda. Ta povreda im je izravno uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede njihova ugleda, s jedne strane, i raskida ugovora, gubitka materijala i gubitka prihoda, s druge strane, za koje oni imaju pravo na popravlanje.

Podredni tužbeni razlog temelj se na postojanju sustava odgovornosti bez krivnje Europske unije.

Tužba podnesena 30. siječnja 2019. — Syriatel Mobile Telecom protiv Vijeća**(predmet T-56/19)**

(2019/C 139/63)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužiteljeva tužba dopuštena i osnovana;
- posljedično, naloži Europskoj uniji naknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- podredno, odredi imenovanje stručnjaka kako bi se utvrdio ukupni opseg štete koju je pretrpio tužitelj;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju je pretrpio i za koju je odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tome da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezini naknadni provedbeni akti, nezakonite. Kao prvo, njima se krši obveza obrazlaganja kako je predviđena u članku 296. UFEU-a i članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, povređuju tužiteljevo pravo vlasništva i pravo na poštovanje njegova ugleda. Ta povreda je izravan uzrok značajne neimovinske i imovinske štete koja mu je nastala, koja se sastoji od povrede njegova ugleda, s jedne strane, i raskida ugovorâ, gubitka materijala i gubitaka prihoda, s druge strane, za koju ima pravo na naknadu.

Podredni tužbeni razlog temelji se na postojanju sustava objektivne odgovornosti Europske unije.

Tužba podnesena 31. siječnja 2019. — Makhlof protiv Vijeća**(predmet T-57/19)**

(2019/C 139/64)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Rami Makhlof (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi njegovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji popravljjanje ukupne štete koju je on pretrpio u pravičnom iznosu koji odredi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju je on pretrpio a za koju bi bilo odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tomu da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezine naknadne provedbene mjere, nezakonite. Kao prvo, njima se povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, njima se nanosi šteta tužiteljevom pravu vlasništva, i pravu na poštovanje njegova ugleda. Ta povreda mu je izravno uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede njegova ugleda, s jedne strane, i raskida ugovora, gubitka materijala i gubitka prihoda, s druge strane, za koje on ima pravo na popravljjanje.

Podredni tužbeni razlog temelji se na postojanju sustava odgovornosti bez krivnje Europske unije.

Tužba podnesena 31. siječnja 2019. — Othman protiv Vijeća

(predmet T-58/19)

(2019/C 139/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Razan Othman (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi njezinu tužbu dopuštenom i osnovanom;

- posljedično, naloži Europskoj uniji popravlanje ukupne štete koju je pretrpjela ona u pravičnom iznosu koji odredi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužiteljica navodi jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju je ona pretrpjela a za koju bi bilo odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tomu da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezine naknadne provedbene mjere, nezakonite. Kao prvo, njima se povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, njima se nanosi šteta tužiteljičinom pravu vlasništva, i pravu na poštovanje njezina ugleda. Ta povreda joj je izravno uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede njezina ugleda, s jedne strane, i raskida ugovora, gubitka materijala i gubitka prihoda, s druge strane, za koje ona ima pravo na popravlanje.

Podredni tužbeni razlog temelj se na postojanju sustava odgovornosti bez krivnje Europske unije.

Tužba podnesena 31. siječnja 2019. — Makhlouf protiv Vijeća

(predmet T-59/19)

(2019/C 139/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ehab Makhlouf (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi njegovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji popravlanje ukupne štete koju je on pretrpio u pravičnom iznosu koji odredi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju je on pretrpio a za koju bi bilo odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tomu da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezine naknadne provedbene mjere, nezakonite. Kao prvo, njima se povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, njima se nanosi šteta tužiteljevu pravu vlasništva, i pravu na poštovanje njegova ugleda. Ta povreda mu je izravno uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede njegova ugleda, s jedne strane, i raskida ugovora, gubitka materijala i gubitka prihoda, s druge strane, za koje on ima pravo na popravlanje.

Podredni tužbeni razlog temelji se na postojanju sustava odgovornosti bez krivnje Europske unije.

Tužba podnesena 3. veljače 2019. — Drex Technologies protiv Vijeća

(predmet T-61/19)

(2019/C 139/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Drex Technologies SA (Tortola, Britanski Djevičanski Otoci) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi njegovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji popravlanje ukupne štete koju je on pretrpio u pravičnom iznosu koji odredi Opći sud;
- podredno, naloži imenovanje vještaka radi utvrđivanja ukupnog opsega štete koju je pretrpio tužitelj;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju je on pretrpio a za koju bi bilo odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tomu da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezine naknadne provedbene mjere, nezakonite. Kao prvo, njima se povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, njima se nanosi šteta tužiteljevu pravu vlasništva, i pravu na poštovanje njegova ugleda. Ta povreda mu je izravno

uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede njegova ugleda, s jedne strane, i raskida ugovora, gubitka materijala i gubitka prihoda, s druge strane, za koje on ima pravo na popravlanje.

Podredni tužbeni razlog temelji se na postojanju sustava odgovornosti bez krivnje Europske unije.

Tužba podnesena 3. veljače 2019. — Almashreq Investment Fund protiv Vijeća

(predmet T-62/19)

(2019/C 139/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Almashreq Investment Fund (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi njegovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji popravlanje ukupne štete koju je on pretrpio u pravičnom iznosu koji odredi Opći sud;
- podredno, naloži imenovanje vještaka radi utvrđivanja ukupnog opsega štete koju je on pretrpio;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi jedan glavni i jedan podredni tužbeni razlog, koji se temelje na šteti koju je on pretrpio a za koju bi bilo odgovorno Vijeće Europske unije.

Glavni tužbeni razlog temelji se na tomu da su sporne mjere ograničavanja, odnosno Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i njezine naknadne provedbene mjere, nezakonite. Kao prvo, njima se povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, kao drugo, njima se nanosi šteta tužiteljevu pravu vlasništva, i pravu na poštovanje njegova ugleda. Ta povreda mu je izravno uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede njegova ugleda, s jedne strane, i raskida ugovora, gubitka materijala i gubitka prihoda, s druge strane, za koje on ima pravo na popravlanje.

Podredni tužbeni razlog temelji se na postojanju sustava odgovornosti bez krivnje Europske unije.

Tužba podnesena 5. veljače 2019. — CRIA i CCCMC protiv Komisije**(predmet T-72/19)**

(2019/C 139/69)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: China Rubber Industry Association (CRIA) (Peking, Kina) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (Peking) (zastupnici: R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2018/1690 od 9. studenoga 2018. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione i s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1579 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione, s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2018/163, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje i njihove članove; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da analizom štete na temelju „ponderiranih” podataka društava obuhvaćenih uzorkom, pobijana Uredba povređuje članak 2. točku (d), članak 8. stavke 1., 4. i 7. te članak 27. (u vezi člankom 10. stavkom 6.) Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća (u daljnjem tekstu: Osnovna antisubvencijska uredba) ⁽¹⁾. Čak i pod pretpostavkom da je ponderiranje dozvoljeno, način na koji je ono izvršeno predstavlja povredu članka 8. stavaka 1., 2. i 4. i članka 15. stavka 1. Osnovne antisubvencijske uredbe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da uključenje protektiranih guma Komisiji ne daje ni najmanji temelj koji omogućuje logični nastavak njezina ispitnog postupka, suprotno članku 2. točki (d), članku 8. stavcima 1., 4. i 5. i članku 9. stavku 1. Osnovne antisubvencijske uredbe. Analiza štete i uzročno-posljedične veze koja ne uzima u obzir podjelu između novih i protektiranih guma ne temelji se na pozitivnim dokazima i ne predstavlja objektivno ispitivanje, što je u suprotnosti s člankom 8. stavcima 1., 4. i 5. Osnovne antisubvencijske uredbe.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da ocjena učinaka na cijene (sniženja cijena i prodajne cijene) i određivanje razine uklanjanja štete povređuju članak 8. stavke 1. i 2., te članak 15. stavak 1. Osnovne antisubvencijske uredbe, time što ne uzimaju u obzir značajno viši trošak po novoj gumi po kilometru u odnosu na protektiranu gumu i time što se temelje na izračunatim izvoznim cijenama.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da nedosljednosti, proturječnosti i nepostojanje pozitivnih i/ili objektivnih dokaza u prilog analizi uzročno-posljedične veze predstavljaju povredu članka 8. stavaka 1. i 5. Osnovne antisubvencijske uredbe. Pobjijana uredba ne ispituje na odgovarajući način ostale poznate faktore kako bi osigurala da se šteta uzrokovana tim drugim faktorima ne pripisuje dampinškom uvozu suprotno članku 8. stavcima 1. i 6. Osnovne antisubvencijske uredbe.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da je Komisija povrijedila prava obrane tužitelja i članak 11. stavak 7., članak 29. stavke 1., 2. i 3., te članak 30. stavke 2. i 4. Osnovne antisubvencijske uredbe time što nije otkrila relevantne podatke o određivanju štete i dumpinga i time što tužiteljima nije dala pristup tim podacima.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da visina antidampinških pristojbi nametnuta pobjijanom uredbom povređuje odgovarajuće odredbe Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (u daljnjem tekstu: Osnovna antidampinška uredba) ⁽²⁾ te članak 2. stavak 10. točku (b) i članak 2. stavak 7. točku (a) Osnovne antidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 55)

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21)

Tužba podnesena 12. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (We Intelligence the World)

(predmet T-84/19)

(2019/C 139/70)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije (We Intelligence the World) — prijava za registraciju br. 15225246

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1062/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. veljače 2019. — Broughton protiv Eurojusta

(predmet T-87/19)

(2019/C 139/71)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Jon Broughton (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: D. C. Coppens, odvjetnik)

Tuženik: Eurojust

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 270. UFEU-a poništi pobijane odluke Eurojusta 62/2018/AD od 20. studenoga 2018., AD 2018-26 i AD 2018-27 od 4. svibnja 2018. te odluku o povratu od 4. svibnja 2018.;

- utvrdi da francuski treba smatrati njegovim drugim jezikom, a nizozemski trećim jezikom;
- proglasi nezakonitim povrat koji je protiv njega određen, obustavi ga i naloži da mu se isplate iznosi koje je pridržao Eurojust;
- naloži Eurojustu da ga vrati u istu pravnu situaciju koja je postojala prije donošenja pobijanih odluka;
- naloži Eurojustu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, usmjeren protiv svih pobijanih odluka

- Istraga nije bila provedena ni objektivno ni brižno.
- Činjenice na kojima se temelje odluke nisu utvrđene na temelju brižnog i neovisnog ispitivanja.
- Odluke su činjenično neutemeljene.
- Tužiteljevi interesi nisu bili dovoljno uzeti u obzir, čime je povrijeđeno načelo „jednakosti oružja”.

2. Drugi tužbeni razlog, usmjeren protiv odluka AD 2018-26 i AD 2018-27: odluke su činjenično neutemeljene.

- Činjenice na kojima se temelje odluke ne potvrđuju ih.
- Činjenice su pogrešno utvrđene.
- Dokazi su pogrešno ocijenjeni.

3. Treći tužbeni razlog, usmjeren protiv odluke o povratu

- Odluka je činjenično neutemeljena.
- Odluka je nedovoljno obrazložena.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (currency-machineassistant)

(predmet T-88/19)

(2019/C 139/72)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije *currencymachineassistant* — prijava za registraciju br. 15225071

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1059/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (robodealer)

(predmet T-89/19)

(2019/C 139/73)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije (robodealer) — prijava za registraciju br. 15225212

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1058/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
 - povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (currencyassistant)

(predmet T-90/19)

(2019/C 139/74)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije currencyassistant — prijava za registraciju br. 15224876

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1057/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

— povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;

- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (tradingcurrencyassistant)

(predmet T-91/19)

(2019/C 139/75)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije tradingcurrencyassistant — prijava za registraciju br. 15225238

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1056/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (CKPL)**(predmet T-92/19)**

(2019/C 139/76)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije (CKPL) — prijava za registraciju br. 15368897

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1060/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (AI moneypersonalassistant)

(predmet T-93/19)

(2019/C 139/77)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije AI moneypersonalassistant — prijava za registraciju br. 15225188

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1055/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

— povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;

— povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;

— povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (moneyassistant)

(predmet T-94/19)

(2019/C 139/78)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije moneyassistant — prijava za registraciju br. 15225105

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1054/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (AI currentypersonalassistant)

(predmet T-95/19)

(2019/C 139/79)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije AI currencypersonalassistant — prijava za registraciju br. 15225097

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1053/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (CNTX Trading)

(predmet T-96/19)

(2019/C 139/80)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije CNTX Trading — prijava za registraciju br. 15368939

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 986/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (Aldealer)

(predmet T-97/19)

(2019/C 139/81)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije Aldealer — prijava za registraciju br. 15216765

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1063/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i one nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
 - povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 13. veljače 2019. — Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a — MasterCard International (CNTX)**(predmet T-98/19)**

(2019/C 139/82)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije CNTX — prijava za registraciju br. 1 5368954

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 1064/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu MasterCard International Incorporated snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, uključujući i oni nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. veljače 2019. — L. Oliva Torras protiv EUIPO-a — Mecánica del Frío (automobilska oprema)

(predmet T-100/19)

(2019/C 139/83)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Španjolska) (zastupnik: E. Sugrañes Coca, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Mecánica del Frío, SL (Cornellá de Llobregat, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice (automobilska oprema) — dizajn Zajednice br. 2217 588-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2018. u predmetu R 1397/2017-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- potvrdi zaključke žalbenog vijeća u pogledu razloga ništavosti i dopusti postupak za proglašavanje ništavosti pokrenut zbog razloga ništavosti dizajna Zajednice s obzirom na svaki od članaka 4. do 9. („uvjeti za zaštitu”) Uredbe o dizajnu Zajednice,
- u pogledu postojanja ranijeg dizajna na kojem se temelje tvrdnje o nedostatku novosti i individualnom karakteru, utvrdi da je usporedba koju su izvršili odjel za poništaje i žalbeno vijeće oslanjajući se isključivo na sliku A (model iz kataloga) pogrešna te da se izvrši usporedba koja vodi računa o svim podnesenim dokazima i posebnim okolnostima predmetnog slučaja,
- u pogledu merituma: zbog nedostatka novosti dizajna Zajednice, proglasi predmetni dizajn ništavim jer je gotovo istovjetan i time zapravo u potpunosti oponaša, neovlašteno, dizajn koji upotrebljava tužitelj. Posljedično, sporni dizajn Zajednice ne ispunjava zahtjev novosti nužan za stjecanje zaštite registracijom dizajna Zajednice,
- u pogledu merituma: zbog nepostojanja individualnog karaktera dizajna Zajednice taj dizajn proglasi ništavim jer nema individualni karakter u odnosu na dizajne koje je ranije upotrebljavalo društvo L. Oliva Torras, S. A., vodeći računa o uskoj margini kreativne prosudbe zbog tehničke funkcije dijela koji se treba ugraditi u određeni motor vozila, karakteristikama obaviještenog korisnika i sličnosti uspoređivanih dijelova,

- u pogledu merituma: zbog postojanja isključenja iz zaštite dizajna Zajednice u skladu s člankom 8. Uredbe o dizajnu Zajednice, proglasi sporni žig ništavim jer se na njega primjenjuje zabrana utvrđena u članku 8. stavcima 1. i 2. s obzirom na to da je izgled dizajna isključivo uvjetovan njegovom tehničkom funkcijom, te da ga proglasi ništavim jer se na njega primjenjuje apsolutna zabrana iz članka 4. Uredbe o dizajnu Zajednice zato što čini sastavni dio složenog proizvoda,
- u pogledu merituma: zbog toga što se dizajnu Zajednice protivi članak 9. Uredbe o dizajnu Zajednice, u tom smislu potvrdi odluku žalbenog vijeća,
- u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, „Opća pravila o raspodjeli troškova”, stranci koja ne uspije u postupku naloži snošenje troškova, na zahtjev protivne stranke.

Tužbeni razlog

- povreda članaka 5., 6., 8. i 9. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002

Tužba podnesena 19. veljače 2019. — Garriga Polledo i dr. protiv Parlamenta

(predmet T-102/19)

(2019/C 139/84)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Salvador Garriga Polledo (Madrid, Španjolska) i drugih 45 tužitelja (zastupnici: A. Schmitt i A. Waisse, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- prema potrebi, kao mjere upravljanja postupkom ili mjere izvođenja dokazâ, naloži Europskom parlamentu podnošenje mišljenja koja je pravna služba Europskog parlamenta donijela 16. srpnja 2018. i 3. prosinca 2018., bez obzira na točan datum, ali u svakom slučaju prije donošenja Odluke Predsjedništva Europskog parlamenta od 10. prosinca 2018. o izmjeni Provedbenih mjera Statuta članova u Europskom parlamentu (SL 2018., C 466, str. 8);
- poništi prethodno navedenu odluku koju je donijelo Predsjedništvo Parlamenta 10. prosinca 2018. o izmjeni Provedbenih mjera Statuta članova u Europskom parlamentu, u dijelu u kojem se njome mijenja članak 76. Provedbenih mjera Statuta zastupnika (uvodne izjave 5. i 6., članak 1. stavak 7.) i članak 2. u dijelu u kojem se tiče članka 76. Provedbenih mjera Statuta zastupnika prethodno navedene odluke, ili podredno, ako se prethodno navedeni elementi smatraju neodvojivima od ostatka pobijanog akta, poništi prethodno navedenu odluku u cijelosti;
- naloži Parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti *ratione materiae* Predsjedništva.
 - s jedne strane, donošenjem pobijanog akta krši se Statut članova Europskog parlamenta donesen Odlukom Europskog parlamenta od 28. rujna 2005. o donošenju Statuta članova Europskog parlamenta, 2005/684/CE, Euratom (SL 2005., L 262, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 181.) (u daljnjem tekstu: Statut). Pobijani akt je, među ostalim, protivan odredbama članka 27. Statuta kojim se nameće čuvanje „stečenih prava” i „budućih prava”.
 - s druge strane pobijanim aktom uvodi se porez uspostavom posebne pristojbe od 5 % nominalnog iznosa mirovine iako uspostava poreza nije u nadležnosti Predsjedništva u skladu s člankom 223. stavkom 2. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka.
 - s jedne strane, prigovara se Predsjedništvu da je donijelo pobijani akt a da nije poštovalo pravila iz članka 223. UFEU-a.
 - s druge strane, pobijani akt nije dovoljno obrazložen i stoga se njime krši obveza obrazlaganja predviđena u članku 296. drugom podstavku UFEU-a i članku 41. stavku 2. točki (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se zasniva na kršenju stečenih prava i budućih prava te načela zaštite legitimnih očekivanja.
 - s jedne strane, pobijanim aktom krše se stečena prava i buduća prava koja proizlaze iz općih načela prava i iz Statuta, koji izričito nameće da se zadrže”u cijelosti? (članak 27.).
 - s druge strane pobijanim aktom krši se načelo zaštite legitimnih očekivanja.
4. Četvrti tužbeni zahtjev, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, načela jednakog postupanja i nediskriminacije.
 - s jedne strane, zadiranja u prava tužitelja su neproporcionalna u odnosu na ciljeve koji se žele postići pobijanim aktom.
 - s druge strane pobijani akt treba poništiti zbog povrede načela jednakog postupanja i nediskriminacije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti i nepostojanju prijelaznih mjera.
 - s jedne strane, pobijanim aktom krši se načelo pravne sigurnosti jer *mu se nepravilno pripisuju retroaktivni učinci*.
 - s druge strane, pobijanim aktom krši se načelo pravne sigurnosti jer se njime propustilo donijeti prijelazne mjere.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Mende Omalanga protiv Vijeća

(predmet T-103/19)

(2019/C 139/85)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 11. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 11. Priloga I. a. Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe (EZ) br. 1183/2005 nezakonite;
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi pravâ obrane, uključujući povredu obveze obrazlaganja koja omogućava da se mjere opravdaju i da se zajamči djelotvorna sudska zaštita, kao i na povredi prava na saslušanje.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni kad je riječ o tužiteljevoj umiješanosti u djela kojima se ugrožava okončanje krize na sporazuman i miran način ususret izborima u Demokratskoj Republici Kongo.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi prava na privatnost i načela proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na neprimjenjivosti odredbi članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke Vijeća 2010/788/ZVSP od 20. prosinca 2010. o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2008/369/ZVSP (SL 2010., L 336, str. 30) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 191.) i članka 2. (b) stavka 1. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1183/2005 od 18. srpnja 2005. o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2005., L 193, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 62.). S tim u vezi, tužitelj tvrdi da pravni kriterij kako je definiran u tim člancima, na kojem se temelji upis tužiteljeva imena na popise o kojima je riječ, krši načelo predvidljivosti akata Unije i načelo proporcionalnosti jer dodjeljuje Vijeću diskrecijsku i arbitrarnu ovlast ocjene.

Tužba podnesena 19. veljače 2019. — Dermavita protiv EUIPO-a — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(predmet T-104/19)

(2019/C 139/86)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dermavita Co. Ltd (Beirut, Libanon) (zastupnik: G. Paricheva, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije JUVÉDERM — Žig Europske unije br. 5 807 169

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. prosinca 2018. u predmetu R 2630/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem da snose vlastite troškove i troškove podnositelja zahtjeva za proglašenje ništavosti u svakom stadiju postupka opoziva i žalbenog postupka, uključujući troškove ovog postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 18. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Louis Vuitton Malletier protiv EUIPO-a — Wisniewski (Prikaz uzorka šahovnice)

(predmet T-105/19)

(2019/C 139/87)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Louis Vuitton Malletier (Pariz, Francuska) (zastupnici: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, N. Parrotta i F. Rossi, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Norbert Wisniewski (Varšava, Poljska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija figurativnog žiga koji prikazuje uzorak šahovnice
— Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 2 829 851

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. studenoga 2018. u predmetu R 274/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koji su tužitelju nastali u ovom postupku;
- naloži Norbertu Wisniewskom snošenje troškova koji su tužitelju nastali u ovom postupku.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — ACRE protiv Parlamenta

(predmet T-107/19)

(2019/C 139/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alliance of Conservatives and Reformists in Europe (ACRE) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: E. Plasschaert i E. Montens, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog parlamenta od 10. prosinca 2018., sadržanu u dopisu od 12. prosinca 2018. s oznakom D202862 o konačnoj potpori tužitelju za 2017., u dijelu u kojem se njome:
 - promijenilo ocjenu iznosa u vezi s „Survey on attitude on UK minority groups in the EU”, odnosno 108 985,58 eura, u nedopuštene troškove koje treba vratiti zbog navodne neusklađenosti s člankom 7. Uredbe (EZ) br. 2004/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. (1);
 - promijenilo ocjenu iznosa u vezi s „UK Trade Partnership Conference”, odnosno 122 295,10 eura, u nedopuštene troškove koje treba vratiti zbog navodne neusklađenosti s člankom 7. Uredbe br. 2004/2003;
 - promijenilo ocjenu iznosa u vezi s „Conservative International — Miami Conference of 26-27 May 2017”, odnosno 249 589,17 eura, u nedopuštene troškove koje treba vratiti zbog navodne neusklađenosti s člankom 8. Uredbe br. 2004/2003;
 - promijenio ocjenu iznosa u vezi s „Conservative International — Kampala Conference of 13-15 July 2017”, odnosno 91 546,58 eura, u nedopuštene troškove koje treba vratiti zbog navodne neusklađenosti s člankom 8. Uredbe br. 2004/2003;
- presudi da se na plaćanje članarine u iznosu od 133 043,80 eura Stranke napredna Armenija primjenjuje granica od 12 000 eura propisana za donacije; i prisili tužitelja na povrat iznosa koji prelazi 12 000 eura tom članu, tj. iznosa od 121 043,80 eura;
- poništi odluku o dodjeli potpore br. FINS-2019-5, u dijelu u kojem se njome iznos koji je platio Europski parlament u visini od 100 % svote za prefinansiranje od 4422 345,48 eura uvjetuje vraćanjem, prije 15. siječnja 2019., kao prvo, iznosa od 535 609,48 eura Europskom parlamentu i, kao drugo, vraćanjem toj osobi bilo kojeg plaćanja koje je bez osnove primljeno od treće osobe i, posljedično, poništi članak 1.5.1 posebnih pravila priloženih toj odluci;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu prvom tužbenom zahtjevu, tužitelj navodi trinaest tužbenih razloga.

Razlozi koji se odnose na sve sporne elemente odluke:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave, članaka 7. i 8. odluke Ureda Europskog parlamenta od 29. ožujka 2004. o postupcima za primjenu Uredbe br. 2004/2003, članka II.14.1 odluke o dodjeli potpore za 2017. i povredi tužiteljevih prava obrane.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. stavka 3. Uredbe 2004/2003.

Tužbeni razlozi u vezi s promjenom ocjene iznosa od 108 985,58 eura u nedopuštene troškove koje treba vratiti:

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. Uredbe 2004/2003, a riječ je o barem očitij pogrešci u ocijeni.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a pravne sigurnosti.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a jednakog postupanja.

Tužbeni razlozi u vezi s promjenom ocjene iznosa od 122295,10 eura u nedopuštene troškove koje treba vratiti:

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. Uredbe 2004/2003, a riječ je o barem očitij pogrešci u ocijeni.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a jednakog postupanja.

Tužbeni razlozi u vezi s promjenom ocjene iznosa od 249589,17 eura i 91546,58 eura u nedopuštene troškove koje treba vratiti:

8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. Uredbe 2004/2003, članka 10. stavka 4. Ugovora o EU-a, članka 204.a Financijske uredbe i članaka 11. i 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, a riječ je o barem očitij pogrešci u ocijeni.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a pravne sigurnosti.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a jednakog postupanja.

Tužbeni razlozi u vezi s promjenom ocjene iznosa od 133 043 eura i nalaganjem povrata 121 043,80 eura:

11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 2. i 6. Uredbe 2004/2003, a riječ je o barem očitij pogrešci u ocijeni.
12. Dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a pravne sigurnosti.
13. Trinaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela prava EU-a jednakog postupanja.

U potporu drugom tužbenom zahtjevu, tužitelj navodi dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave, članka 19. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. (2) i tužiteljeva prava na obranu.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. stavka 1. Odluke Ureda Europskog parlamenta od 28. svibnja 2018. o postupcima za primjenu Uredbe br. 1141/2014.

- (¹) Uredba (EZ) No 2004/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada (SL L 297, 15.11.2003, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 149.)
- (²) Uredba (EU, Euratom) br. 1141/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada (SL L 317, 4.11.2014, str. 1.).

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a — Döhler (TasteSense By Kerry)

(predmet T-108/19)

(2019/C 139/89)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Döhler GmbH (Darmstadt, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije TasteSense By Kerry — Prijava za registraciju br. 15 820 509

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2018. u predmetu R 1179/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor koji je društvo Döhler GmbH podnijelo protiv registracije žiga TasteSense By Kerry br. 15 820 509;
- naloži EUIPO-u i društvu Döhler, ako ono intervenira u postupak, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a — Döhler (TasteSense)**(predmet T-109/19)**

(2019/C 139/90)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Döhler GmbH (Darmstadt, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije TasteSense — Prijava za registraciju br. 15 820 525

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2018. u predmetu R 1178/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor koji je društvo Döhler GmbH podnijelo protiv registracije žiga TasteSense By Kerry br. 15 820 525;
- naloži EUIPO-u i društvu Döhler, ako potonje intervenira u postupak, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kazembe Musonda protiv Vijeća**(predmet T-110/19)**

(2019/C 139/91)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois, i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 10. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 10. Priloga I. a. Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ nezakonite;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su, u bitnom, identični ili slični onima na koje se u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće poziva tužitelj.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Boshab protiv Vijeća**(predmet T-111/19)**

(2019/C 139/92)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 8. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 8. Priloga I. a. Uredbi (EZ) br.° 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005 nezakonite;
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su, u bitnom, identični ili slični onima na koje se u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće poziva tužitelj.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kibelisa Ngambasai protiv Vijeća

(predmet T-112/19)

(2019/C 139/93)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 6. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 6. Priloga I. a. Uredbi (EZ) br. 1183/2005;

— utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005 nezakonite;

— naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su, u bitnom, identični ili slični onima na koje se u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće poziva tužitelj.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kampete protiv Vijeća

(predmet T-113/19)

(2019/C 139/94)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 1. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;

— poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018., u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 1. Priloga I. a. Uredbi (EZ) br. 1183/2005;

— utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005 nezakonite;

— naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su, u bitnom, identični ili slični onima na koje se u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće poziva tužitelj.

Tužba podnesena 19. veljače 2019. — Bacardi protiv EUIPO-a — La Fée (ANGEL'S ENVY)**(predmet T-115/19)**

(2019/C 139/95)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Lihtenštajn) (zastupnik: A. Parassina, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: La Fée LLP (Hertfordshire, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ANGEL'S ENVY — Prijava za registraciju br. 13 896 551

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2018. u predmetu R 338/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor podnesen protiv registracije verbalno-figurativnog žiga br. 13 896 551 za proizvode iz razreda 33.;
- dostavi presudu Općeg suda Europske unije EUIPO-u;
- naloži društvu La Fée LLP snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 27. stavaka 2. do 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
 - povreda članka 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kande Mupompa protiv Vijeća**(predmet T-116/19)**

(2019/C 139/96)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois, i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. jer se njome on zadržava na devetom mjestu na popisu iz Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. jer se njome on zadržava na devetom mjestu na popisu iz Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) 1183/2005;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetna ili slična onima navedenima u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kahimbi Kasagwe protiv Vijeća**(predmet T-117/19)**

(2019/C 139/97)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois, i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome tužitelja zadržava na broju 7. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome tužitelja zadržava na broju 7. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe (EZ) br.1183/2005 nezakonite;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenim u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Amisi Kumba protiv Vijeća

(predmet T-118/19)

(2019/C 139/98)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. jer se njome on zadržava na drugom mjestu na popisu iz Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. jer se njome on zadržava na drugom mjestu na popisu iz Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;

— utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) 1183/2005;

— naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetna ili slična onima navedenima u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Mutondo protiv Vijeća

(predmet T-119/19)

(2019/C 139/99)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillaume, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 14. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;

— poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na br. 14. Priloga Ia Uredbi(EZ) br. 1183/2005;

— utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točaka (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005.

— naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Numbi protiv Vijeća**(predmet T-120/19)**

(2019/C 139/100)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: John Numbi (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 5. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na br. 5. Priloga I.a Uredbi(EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe (EZ) br. 1183/2005.
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Ruhorimbere protiv Vijeća**(predmet T-121/19)**

(2019/C 139/101)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois, i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome tužitelja zadržava na broju 12. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome tužitelja zadržava na broju 12. Priloga Ia Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br.1183/2005 nezakonite;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenim u predmetu T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Ramazani Shadary protiv Vijeća

(predmet T-122/19)

(2019/C 139/102)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 13. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;

- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na br. 13. Priloga I.a Uredbi(EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Kanyama protiv Vijeća

(predmet T-123/19)

(2019/C 139/103)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 4. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na br. 4. Priloga I.a Uredbi(EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Ilunga Luyoyo protiv Vijeća**(predmet T-124/19)**

(2019/C 139/104)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1940 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 3. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1931 od 10. prosinca 2018. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 3. Priloga Ia Uredbi(EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1183/2005;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-103/19, Mende Omalanga/Vijeće

Tužba podnesena 21. veljače 2019. — Dyson i drugi protiv Komisije**(predmet T-127/19)**

(2019/C 139/105)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Dyson Ltd (Malmesbury, Ujedinjena Kraljevina) i 14 ostalih tužitelja (zastupnici: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe i M. Healy, solicitors)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi tuženikovu odgovornost za štetu koju su pretrpjeli tužitelji kao posljedicu donošenja Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 665/2013 od 3. svibnja 2013 ⁽¹⁾ u iznosu od otprilike:
 - 176 100 000 eura, uključujući kompenzacijske kamate za neoznačavanje protivno činjenicama, računajući od dana stupanja na snagu Delegirane uredbe br. 665/2013 do 19. siječnja 2019. kada je Uredba o energetskom označivanju poništena; i/ili podredno
 - 127 100 000 eura uključujući kompenzacijske kamate za učinkovitost s nataloženom prašinom protivno činjenicama, računajući od dana stupanja na snagu Delegirane uredbe br. 665/2013 do 19. siječnja 2019. kada je Uredba o energetskom označivanju poništena; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da je tuženik povrijedio članak 10. stavak 1. Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. ⁽²⁾ i prekoračio svoje nadležnosti iz članka 290. UFEU-a usvojivši metodu testiranja s praznim spremnikom u Delegiranoj uredbi br. 665/2013.

Tuženik je zanemario ključan element članka 10. stavka 1. Direktive 2010/30/EU i prekoračio svoje nadležnosti protivno članku 290. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da je tuženik povrijedio temeljno načelo jednakog postupanja donošenjem Delegirane uredbe br. 665/2013 koja bez objektivnog opravdanja stavlja u povoljniji položaj tradicionalne usisivače sa spremnikom na štetu usisavača bez spremnika s ciklonskom tehnologijom poput tužiteljevih.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je tuženik povrijedio temeljno načelo dobre uprave i/ili svoju obvezu dužne pažnje usvojivši metodu testiranja s praznim spremnikom koja: (i) zanemaruje ključni element Direktive 2010/30/EU; (ii) diskriminira temeljno različite tehnologije; i (iii) koja u to vrijeme nije pažljivo i nepristrano ocijenila dostupne alternativne metode testiranja s nataloženom prašinom.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome da je tuženik povrijedio tužiteljevo temeljno pravo na obavljanje gospodarske djelatnosti.

Tuženik je donio uredbu koja u povoljniji položaj stavlja tradicionalne usisavače sa spremnikom koji gube učinkovitost punjenjem spremnika s prašinom, naspram tužiteljevih uređaja koji se temelje na ciklonskoj tehnologiji i koji zadržavaju učinkovitost tijekom uporabe. Time je ograničio tužitelja u obavljanju gospodarske djelatnosti i poštenom tržišnom natjecanju s konkurentima čija lošija učinkovitost prilikom punjenja s prašinom nije bila istaknuta zbog tuženikovog načina označavanja koje proizlazi iz testiranja u besprijeekornim uvjetima.

5. Peti tužbeni razlog temelji se na tome da su te ozbiljne povrede prava Europske unije prouzročile znatnu imovinsku i neimovinsku štetu tužitelju i da je tuženik odgovoran za naknadu štete tužiteljima.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 665/2013 od 3. svibnja 2013. o dopuni Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu označavanja energetske učinkovitosti usisavača (SL 2013., L 192, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 307.)

(²) Direktiva 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o označavanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom uz pomoć oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu (SL 2010., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 101.)

Tužba podnesena 26. veljače 2019. — Spadafora protiv Komisije

(predmet T-130/19)

(2019/C 139/106)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Sergio Spadafora (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: G. Belotti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku koju je glavni direktor OLAF-a donio 26. studenoga 2018., a kojom je odbijena žalba koju je tužitelj podnio 24. srpnja 2018.;
- poništi odluku koju je tadašnji vršitelj dužnosti glavnog direktora OLAF-a, službenik u svojstvu tijela za imenovanje, donio vezano za imenovanje načelnika odjela OLAF.C4 („Pravno savjetovanje“) od 1. lipnja 2018.;
- naloži Europskoj komisiji da u korist tužitelja isplati naknadu imovinske i neimovinske štete;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova se tužba u prvom redu podnosi protiv odluke o imenovanju, počevši od 1. lipnja 2018., načelnika odjela „Pravno savjetovanje“ u OLAF-ovoj upravi „Istražna podrška“, i odluke o odbijanju žalbe koju je tužitelj podnio na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv spomenute odluke o imenovanju.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj iznosi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 8. stavaka 1. i 2. Odluke Komisije C (2016) 3288 *final*.

— U tom pogledu tvrdi se da tijelo za imenovanje nije uzelo u obzir ocjene sadržane u izvješćima vanjskog konzultantskog društva, kako je inače za zakonit izbor načelnika odjela predviđeno člankom 8. stavkom 1. gore spomenute odluke Komisije.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze nepristranog postupanja.

— U tom se pogledu tvrdi da u konkretnom slučaju nije bio poštovan članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer je sporna odluka o imenovanju načelnika odjela bila cilj kojim se željelo ostvariti unaprijed dogovoreno nezakonito imenovanje od strane tuženika, a ne zakoniti rezultat pravednog postupka odabira. U nezakonitom, unaprijed dogovorenim imenovanju od strane tuženika mogu se prepoznati dva glavna elementa: (i.) favoriziranje tužiteljeva konkurenta; (ii.) obezvređivanje presude Općeg suda Europske unije (žalbeno vijeće) od 5. prosinca 2017., predmet T-250/16 P.

3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da, iako se prema članku 8. stavku 2. točki (a) Odluke Komisije C (2016) 3288 *final*, „prije imenovanja, glavni direktor mora savjetovati s nadležnim povjerenikom” („*avant de procéder à une nomination, le directeur général concerné consulte le Commissaire de tutelle*”), tijelo za imenovanje u konkretnom slučaju nije poštovalo taj postupak savjetovanja, dogovorivši se umjesto toga s još jednom ili više osoba o kandidatu koji će se imenovati za načelnika odjela.

Tužba podnesena 28. veljače 2019. — Off-White protiv EUIPO-a (OFF-WHITE)

(predmet T-133/19)

(2019/C 139/107)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Off-White LLC (Springfield, Illinois, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Decker, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije OFF-WHITE — Prijava za registraciju br. 17 360 009

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO od 14. prosinca 2018. u predmetu R 580/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

- u svakom slučaju, naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući troškove nastale društvu OFF-WHITE LLC u okviru ovog postupka i u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- u pobijanoj odluci nije se uzela u obzir ranija praksa te su njome povrijeđena pravna načela dobre uprave, pravne sigurnosti i jednakog postupanja.
- povreda članka 41. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 4. ožujka 2019. — Pilatus Bank protiv ESB-a

(predmet T-139/19)

(2019/C 139/108)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (zastupnici: O. Behrends, M. Kirchner i L. Feddern, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi pobijanu odluku, kojom je ESB odbio izravno preuzeti nadležnost za tužitelja na temelju članka 6. stavka 5. točke (b) Uredbe o SSM-u, (¹) ništavom u skladu s člankom 264. UFEU-a,
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člancima 134. i 135. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na ESB-ovoj pogrešnoj presumpciji da više nije nadležan za provođenje nadzora nad tužiteljem nakon oduzimanja njegova odobrenja za rad.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB obvezan preuzeti nadzor, jer mora zadržati visoke standarde nadzora.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvoran pravni lijek i načela jednakosti oružja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatnom obrazloženju.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela *nemo auditur*.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.).

Tužba podnesena 7. ožujka 2019. — Kludi protiv EUIPO-a — Adlon Brand (ADLON)

(predmet T-144/19)

(2019/C 139/109)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Kludi GmbH & Co. KG (Menden, Njemačka) (zastupnik: A. Zafar, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Adlon Brand GmbH & Co. KG (Düren, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava žiga Europske unije ADLON — prijava br. 11 115 961

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2018. u predmetu R 1500/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 27. stavka 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda raspravnog načela.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Seigneur protiv ESB-a**(predmet T-674/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/110)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Bowles protiv ESB-a**(predmet T-677/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/111)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2019. — Vlada Gibraltara protiv Komisije**(predmet T-783/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/112)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

HR